

İdris Köylü

- şiirler -

Yayın Tarihi:

29.05.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

SAHİ SİZ KİMDİNİZ?

Yaşamısına yaşıyorum
Konuşuyorum da konuşmasına
Anlatamıyorum size kendimi
Eski bir lehçesiyim belki hayatın.

Bir ömür tükettim pembe bir şafak için
Ölümü öldürmekti işim
Dinamitledim kentlerin zeminlerini
Bir demet gülüşünüzle
Katil ve kahramandım, soylu ve serseri
Sinmişti üstüme bütün sıfatlarım

"Yaşam güzel" di iki sözümde biri
Bir köpek gibi de sadıktım aşk'a
Yakınmadım hiç
Ödedim bedelini karşı koyuşlarımın
Sustum, sustum, sustum
Eylemin safrasıydı çünkü sözcükler
Varsın anlatmasını kendini
Önsöz yazmadım hayatıma

Yıldızların parladığı bir anda
Ay'ı saçlarından öptüm ansızın
Çözdüm yüzünüzdeki gizi, evrenin büyük sırrını
Ve bir gonca gibi açıldı şafak

Tam zamanıydı bir ömür bekleyişin
Ellerimle kurdum darağacımı
Çektim ipimi.

Ben İdris Köylü
Sahi, siz kimdiniz?

26.12.1999

Adı Konulamayan

Seni sevmek
Bir güvercin uçurmak gibi semada
Bir karanfile el uzatmak gibi bahçede
Bir Köroğlu türküsü tutturup
İsyan bayrağı gibi açılmak havada

Seni sevmek
Sürüp namluya yüreğimi
Hedefleyip zulmün kaalesini
Dokunuvermek tetiğe

Seni sevmek
Bir gladyatör akıdır
Şpartaküs'ten kala miras
İncil'in ortasında böyle yazılı
"Nev'i şahsına münhasır"

Seni sevmek
Bir çocuğun gözlerindeki gülüştür
Sen
Yüreğimin kanayan karanfili
Dayanılmaz özlemim
Vazgeçemediğim

İdris Köylü

Armoni

Kendime uzaklığım kadar hayata yakınlığım
Ne bir geçit yol verir bulutlar üzerinden
Ne bir ses var etrafımda, dönüp bakmama sebep
Hep kendine doğuyor ay
Yağmur kendini ıslatıyor durmadan
Bir çılgınlık nöbetindeyim, her dokunuşum tedirgin
Böylesine gamsız akşamüstleri

Günahlarım güzelleşiyor sabıkalı kentlerde
Hangi dağ gülümsemez ki adın geçtiğinde
Kuş sesiydim ovalarında, yeşile rengini veren
Diz boyu sicilimde saklıydı en masum yanımda
Arttıkça artardı suçlarım, insan olmaktan

Bir tuhaf oluyorum kendime bakmalarda
Uykusuz düşlere dalıyorum, çoğalıyorum ansızın
Oğullarım kızlarım oluyor esmer, sarışın
Dokunup geçiyor rüzgâr yapraklarıma
Cennet çiçekleriydim avcılar vadisinde

Çakıl taşları mı ağızımdaki, tedirginliğime sebep
Bir anlam veremezdin sıçrayıp uyanışlarıma
Saçlarımda gezinirdin, tedirgin bakardın gözlerime
Uzaktım kaygısız gülümsemelere
Yüküm ağır, yazgım çetin yollaraydı
Fillerle restleşen karıncaydım belki de

Anıların kıyısında'yım, adım kimliğim meçhul
Uzayıp gidiyor yaşam, biraz tuz biraz keder
Nakşediyor Züleyhayı zamana
Gayya kuyusunda dem çeken Yusuf.

19.11.2002

İdris Köylü

Ay Batışı

Çöl'üm
Rüzgâr kendi rüzgârım
Kum kendi kumum
Sis basar vahalarımı
Sığmam kendi kendime
Düşlerine çağır beni.

Yüzümü aşka döndüm
Lanetlisiyim kutsal kitapların
Minnetim yok Nuh'un gemisine
Bir sana inandım
Bir de rüzgârlara
Issızlara götür beni.

Kılavuzum olmadı peygamberler
İnanmadım tanrılara
Tufanlara yazgılıyım
Sensizlik düşer payıma
Aşk olmasa ölüm neyse
Gözlerinde sakla beni.

Bütün geçitler kapalı
Namlusundayım avcılarının
Hayat aşka emanettir
Adını isyan belledim
Unutma, unutma beni.

İdris Köylü

Ay Yangınları

Farkında değiliz sanki birbirimizin
Bir tek söz edemeden geçiyor günler
Zaman dışı an'ı yaşamak güç, acı veriyor tutkular
Her sözcüğü sensin, biliyorsun
Anlatamadığım öykülerimin

Suların müziği suskun oysa
Ağlamaya da cesaretim yok
Önümde siyah-beyaz fotoğrafların
Gözlerinde ay yangınları
Bakışlarının ağına takılıyorum
Sitemkârsın, gülüşlerin fırtına habercisi
Yaz rüzgarları gibisin/ mahcup

Çapraz vururken sulara dolunay
Hayaletlerini çağırıyor masalcı kadın
Oradasın
Yağmur kokulu mevsimlerde
İnce bir kıvrımından gülümsüyorsun
Tirşe mavisini nehrin
Hızla akan bir düş gibi geçiyor yaz

Dalıp gitmelerimi soruyorsun
Denizlere düşüşümü ayın üstünden
Dalıp çıkmalarımı derin sulara
Haziran giriyor kanıma
Adını silemiyorum
Kaçtığım her yerde karşımda gölgen
Tanrısına kırgın bir müminim işte

Sana çıkıyor bütün rüzgarlarım
Durmadan dönüyor yarada bıçak
Keloğlanıyım bu masalın
Aykız'ım olur musun ?

28.08.2002

İdris Köylü

Bağır Beni

Bütün sesimi sana bırakıyorum
Bütün rüzgârlarımı
Çekip gidiyorum işte
Küskün atlılar peşinden
Dönüşüne yasak konmuş yolcuyum.

İzlerimin üzerinde gezinirken bulutlar
Dağ yamaçlarında, yol boylarında
Avcılar izimi sürer bir dalın uçlarında
Yaprağında yeşilin
Kuşatmaya alırlar bir çiçeğin rengini

Oysa ki ustasıyım, tarihiyle yaşıttım
Yenilginin, bozgunun

Sular ısınır bir denizden
Bir takla güvercin döner havada
Bahar firara çıkmıştır
Suçum sübuta erer, hüküm kesindir
Sabıkam tescillenir
Aranan iki kişiyiz
Küskün bir şair, kaçak bir bahar
İkimiz de firariyiz.

Çekip gidiyorum bir yıldız tutunarak
Her gece oradayım işte
Her bahar samanyolunda.

Bütün sesimi sana bırakıyorum
Bütün rüzgârlarımı
Bağır beni.

İdris Köylü

Bahar Yargısı

Ansızın gelir bahar
Güneşi, rüzgârı ve yağmuruyla
Yaprak kımıldamaya başlar dalında
Gök gürültüsüyle irkilir yorgun kent
Ve kırkikindilerle kucaklaşır toprak

Ayna tutar gibi durgun bir göle
Akasyalar arasından süzülür güneş
Derman bulur cümle mahlukat
Dağ-taş yeşile durur
Başlar senfonisi saka kuşlarının

İlk yaz bu
Nazlıdır
Dikbaşı
Alınan
Sakinir kışla duvarlarından
Uğramaz general üniformalarına
Dolanır geçer
Kırmızı kiremitli damlar üzerinden
Fabrika bacalarına

Bu mevsimde düşer güneş
Koynuna toprağın
Bu aylarda ısınır sular
Nehir dalgalarında
Ve bu mevsimde çoğalır hayat
Göçmen kuşların kanatlarında

Hayat çoğalıyordu kanatlarında
Göçmen kuşların
Anadan üryandı her şey
Ve çırılçıplaktı yıldızlar uzakta
Alacakaranlığında gecenin

Kızıla çalan bir bahar akşamında
Efsanesini anlatıyordu bulutsuz bir gece
İlk yaz sarhoşu defne dallarına

Rüzgâra savrulan ezgileri
Yitik kentlerin
Sesiydi serçe kuşlarının
Yaprağın rengi

Ve kırmızısı gülün
Gergin yüzlerinde keder
Şabah serinliğiydi alınlarında
Ülkesiz gezginlerin

İdris Köylü

Bırakmıyor Yakamı Bu İnat

Bırakmıyor yakamı bu inat
Zehrini kusan şafakta
Gülüşlerini beklemiştim, zarafetini,
Kelebekler de gelecekler üç vakte kadar
Arifesindeyiz aşka uzak zamanların
Kimsecikler kalmamış meydanlarda diyorsun
Ben varım ya...
Düşmek her zaman kötü değildir
Kalkıp yürümekte marifet

İdris Köylü

Bir Akşamın Öyküsü

Bu akşam
Çok önemli şeyler olacak.
Çok önemli şeyler olacak
Bu akşam
Çok önemli

Düşündükçe bu akşamı
Nefesim kesiliyor, sabırsızlanıyorum
Bastıramaz oluyorum heyecanımı
Destursuz geçiyorum caddelerden
Geçit vermez mahşeri kalabalıkları
Temmuzun ikindisi
Neredeyse
Gün inecek.
Yükseliyor nabzımın vuruşları
Endişeleniyorum da
Duyulacak diye

Bu akşam
-Kem gözlerden saklı
nazardan uzak-
Bu akşam
Çok önemli şeyler olacak
Şeytan kulağına kurşun
Alırsa kokuyu
Osmanlı paşaları
Elleri ayaklarına dolaşacak.
Duyarlarsa haberi
Şaşacak
Cumhuriyet generalleri
Karargâhları pûr-telaş
Dilleri dolaşacak
Kırmızı telefonlar işleyip
Telsizler çalışacak.
Ve duyulacak haber
Atlantiğin ötesinde
Ve sekiz sütuna manşet gazetelerde
"Bu akşam çok önemli şeyler olacak."

Duyulacak bu müthiş şey
Merkezlerinde dünyanın
Coşacak Lâtin Amerika
Gitar ezgilerinde
Haykıracak zenciler
Güneyinde Afrika'nın
Bahar şarkıları söyleyecek Asyalı'lar
Kuzey Avrupa temkinli
ABD öfkeli ve şirret
Emirlere amâde
Görev ifasına hazır her an
Meclis-i Mebusan
Ve arz-ı endam için sırada

Cümlesi dalkavukların
Bilumum takım taklavat
Ve teferruat

Ve tanklar yürütölüp
Panzerler hazırlanırken gece yarısı
Güneşe kelepçe takacaklar
Ay tutuklanacak tanyeri ağarırken
Ve bir nolu bildiriyi
Radyodan okuyacak
Sabaha karşı
Bir Osmanlı müşiri
"Emir komuta zinciri içinde devraldık yönetimi."
Önce bebekler uyanacaklar
Tank sesleriyle
Ve ağlayacaklar hıçkıra hıçkıra
Birbirlerine sokularak.
Ürkek gözlerle bakacak
Bir anne
Namlusuna silahların
Bir gelin iç geçirip
İnceden inceye
Ve göstermeden kimseye
Gözyaşları akıtacak

Sonra
İhtiyarlar yataklarından doğrulacak
Ellerini çenelerine dayayıp
İndirecekler şapkalarını dizlerine
Gözlerine keder oturacak
Ve bir militan
Söküp göğüs kafesinden yüreğini,
Fırlatacak önüne tankların
Öfkesini kusacak

Sevgilim
Bu kepazeliklere rağmen
Bu rezillere inat
Bu akşam çok önemli şeyler olacak
Bu aksam
Senin adını verdiğim zambak
Çiçek açacak

İdris Köylü

Bir Aşk İçin Dem

Önce nehirlerimiz karışacaktı birbirine
Bir büyük okyanusta buluşacaktı yüzlerimiz
Birbirimize anlatacaktık sonra
Kısacık yaşamların uzun öykülerini

Oysa
İpleri çözmedin hiç
Denklerin hep hazırđı
Bırakıp gideceksin işte, biliyorum
Kopuşun tetiğinde parmakların.

Bu aşk masalında Simurg değilsin
Beynimi yağmalayan yedi başlı ejderha
ödünç isteme benden
Verecek bir şeyim yok
Kalbime sakladığım tek bir dinamit
bütün varlığım.

Yaklaştıkça uzaklaştığım
Zümrüd-ü Anka kuşum
Dört şafak ötede yeşeren umut
Yalancı yarım.

İdris Köylü

Bir Düş Sıcağı

Müthiş yıldızlı o ağustos gecesinde
Ay yarımdaydı
Yıldızlar parlak
..... Ve sen
Bir ceylan kadar ürkek
Aşk gibi güzeldin

El ele tutuştuk.
İlk defa göz göze geldik
Sessizce öpüştük
Konuşacaktık
Utandık
Vazgeçtik

İdris Köylü

Bir Fotoğrafa Dipnot

Uzatıp kuğu boynunu
Menevişli sulardan
İncecik gülümsemeyi
Ya da
Geceye kalbini bırakan korsanların
Romantik söylencelerini düşlerdin

Katran yeşili rüzgârların eserdi leylaki gökyüzünde
Parmağını keserdin gizlice bir gülün kırmızısına
Manzum bir heceydin, ehveni yadsırdı gölgen
Çarmıha gerilirdi her bahar gülüşlerin
Utangaç bir öpücüksün hala şuracığımda, sımsıcak

Uzaklar ne kadar uzak, yakınlar ne kadar yakın
Ne zaman bir kırlangıç havalansa peşinden gidiyorum
Hangi yıldıza sormalıyım seni, kâhinler bilir mi sırrını
Koynuma sokuluyorsun sessizce bir miting akşamında
Asma yüzünü öyle, biliyorum, erkekler ağlamaz
Nasıl da mahsunlaşıyor yüzünün çizgileri
Kendini gizleyen yaram
Dilsiz şakayık

Ey unutuş! Belleğin aynasındasın yine
Unutulmuş muydu sahi, unuttum dediklerin
Anıların duldasında yaşlanan atlılar gibisin
Kuzguni siyah gülümsüyorsun tadı buruk hayata.

05.03.2004

İdris Köylü

Bir Masal An'ı

Anımsamamı isteme
Öyle bir ülke yoktu
Ölesiye yaşanan aşklar da
Göğsümüzü, acıtan esintilerine açtığımız
Akşamlarına dalıp dalıp gidilen
Sabahlarına vurgun
İçinden geçtiğimiz mevsimler yoktu
Sen yoktun...
Anımsamamı isteme
Aklımızdan önde giden adımlarımızı
Mühürsüz tutanaklarda saklı kalsın
Cadde adları, sokak numaraları

Anımsamamı isteme
Anılarını lekeleyen bu kenti
Ezikliğin aynasında
Yenilmişlerin ezgilerine tükürüyor
Yeşil kertenkeleler
Hatırlanmıyor
Ürkek bir kuşun kanadında
Gecikmiş rüzgarların getirdiği
Unutulmuş isimler
Nasıl da özlüyorum
Ansızın karşıma çıkışlarını
Mahsun bir gülümseyiş gibi

Eski bir hikaye, batıl bir inanış belki
Düşlerimde görüyorum kalbinin limanlarını
Siyah korsan bayrağı çekmiş gemilerin
Siren direklerine asılıyor yüzün
Suretini görüyorum; gülüşünü, incecik yüzünü
Yıldızlar akışıyor başından
Rüzgâr dolduruyorsun yelkenlerine
Aşınası olmadığın fırtınalı vadilerden

Anımsamamı isteme
Nasıl aktığını taze bir kanın
Kesik yaradan
Nasıl anlatılır bir dağın sarsılışı
Kim bilebilir sırrını senden başka
Kumrular sokağında
Kumru şarkılarının

06.06.2004

İdris Köylü

Bir Şiir İçin Yas

Felsefesiz düşüyor yapraklara çiy
Belirsiz yönlere uçuşuyor kuşlar
Sağanaklar boşalıyor ard arda
Caddeler bomboş
Yüzlerini kaçııyor yağmur kaçakları

İlk kaçağını saklayan dağ acemisi
Eğlenmiyor dudagında gülüşler...
Solgun izlerini arıyor alnında
Sokakların öfkesi
Ilık bir esintiydi oysa nefesin
Karanfil yanığı aşklar büyüten.

Ateşe atacaktık hani
Cehennemde sınanacaktı yürek
Su yoruldu taş eskidi mi?
Mağrur bir düşte miydik yoksa
Mavi alevli yangınlar da mı çıkarmadık...
Burukluğum ateşin suya sitemidir.

Kanın rengi yoktu
Her ürperiş
Seni hatırlamaktı biraz.

İdris Köylü

Bir Yalancının Kaleminden

Yoktun aslında
Gözlerin hiç olmadı
Uyanamadığım bir düştün
Derin bir bıçak yarası
Durup durup kanayan

İçime kapanıyorum
Kovuyorum öykülerimden seni
Uzun bir sokağı yazıyorum, utangaç bir gülüşü
Çiziyorum üstünü küsüp gitmelerimin
Ayva çiçeği diyorum, sayfayı dolduruyor yüzün
Ateş basıyor dizelerimi
Sözcüklerim lal

Adını rüzgara veriyorum
Öpüşlerimin izi kalıyor dudaklarında
Bulutlar evriliyor gözlerinde
Bir bahar sağanağı, indirdi indirecek
Eviniz düşüyor aklıma, karşı mahalledeki
Sokaklar nasıl da tanıdık
Yağmur kokuyor eskisi gibi
Ne çabuk geçiyor yıllar
Her köşede bir anın

Masalları sevmezdim
Öyküler anlatırdım eski zaman usulü
Yitip giderdin ufuklarda
Çiçekler toplardım sana ıssızlığın cehenneminden
Gölgelenirdi yürek sızın, başını çevirirdin gizlice
Çoktan gitmiş olurdu evreninden atlılar
Rüzgarlar uzaklaşırdı pencereden

Yoktun aslında
Gözlerin hiç olmadı
Ne sularında gezindim, ne güneşinde ısındım
Kim demiş ardından bakakaldığımı
Sana dair bütün rivayetlerin yalancısıyım.

13.02.2003

İdris Köylü

Buluta Çizilen Resim

Ay olurum gecelere
Tütün dalına düşerim
Gün olurum zemheride
Gülün al'ına düşerim

Gül dalında güzeldir
Gün ufuklarda
Can teninde güzeldir
Bıçak kınında

Gül dalında vurulur
Dile gelir dağ-taş
Feryat figanda börtü böcek
Can teninde vurulur
Kınında çıldırır bıçak
Nasıl da dağlar içimi
Nasırlaşan yüreklerde ölüm sessizliği
Oysa neler düşlemiştik
Nelere hasrettik gülüm
Nelere hasretti dünya

Turnalar inecekti su başlarına
Bir ikindi üstü
Gökyüzü konacaktı avuçlarımıza
Mavi ve berrak
Ay saracaktı ovayı
Akasyalar ortasından
Bu bahar patlar demiştik tomurcuk
Dal'la yaprak arasından

Rüzgârda dağıldı düşlerimiz
Ortasında kaldık o puşt ölümün
Yine tan kızılıtısında çakal sesleri
Güvercin kanadında kurşun yarası

Uzayan yollar gibi incelir bakışların
Kırpiklerinde titreşir bir yağmur damlası
Hüznün dağlara vurur
Tutuşur çınarlar
Kuzguna mesken oldukça
Yiğidin harman olduğu yerler

Canevimde saklı tuttum sevdanı
Bir de sen yıkma beni
Kaldır kaşlarını yaslan omzuma
Öyküler anlatayım
Umuttan düşten
Yaralı bir kurt öfkesi taşıyım
Üşüme
Al, gözlerimdeki ateşten

Susma

Uçurumlar kapanmasın üstüme
Alacakaranlıktan geceye akan
Düşlere sığmayan türküler gibi
Kuytu köşelerde cânım muhabbet

Anlatıver bir firari öyküsü
Bir başla
Bir başla hele
Gelir gerisi
Umutlanmasın kahpe tuzakları
Kör karanlıklar
Umutlanmasın yüzünde burkulan keder
Yeminim olsun
Gülüşlerinin üstüne düşecek
Pasifik mavisi günler

İdris Köylü

Çağrı

Islak bir mendil gibi toplanıyor avuçlarımda
Yolların ıssızlığı
Bütün yolculuklar
Kanayan bir düşünce oluyor omuzbaşlarımda
Bir parça güneş kurutuyorum
Gözlerinin korunda
Ve sesini arıyorum İshak kuşunun
Arnavut kaldırım sokaklarda.

Eskiden tanıyorum seni
Henüz doğmamıştın daha
Yanyanaydık ön koltuğunda
Köhne bir otobüsün
Yolculuk ettik biraz
Bir mevsimden diğerine
Sen yüzünü armağan ettin
Badem yapraklarına
Ben izlerimi bıraktım yol boyu.

Düş yolcusuydum dün yine
Çocukluğumu aradım soluk soluğa
Gülüşünle karşılaştım
Yüzün yüzüme düştü.

Badem yaprakları getirdim sana
Yüzünden kalan armağan
Yeşiline sesin sinmiş
Gel, yüzünü seyredelim.

İdris Köylü

Çinçinli Çocuklar

Yurt tutarız
Evrenin bir başka gezegeninde
Ak bir bulut gibi asılıdır mekanımız gökyüzüne
Biz Çinçinli çocuklarız.

Kuytu dam altlarında kesilir göbeğimiz
Ölçüsüdür yiğitliğimizin sabıkamız
Dünyaya atmadan ilk çılgınlığımızı
Polis kayıtlarına işlenir adlarımız
Biz Çinçinli çocuklarız.

Tanrısız yeryüzünün
Ve sınırsız evrenin
Kırbaqsız haydutlarıyız
Hırsız, serseri ve sefil yaratıkları
Biz Çinçinli çocuklarız.

Alıcı kuşlar gibi döner başımızda
Cengizhan'ın tolgası
Atilla'nın kılıcı
Onbaşı Hitler'in gazabı.

Ensemizde hissederiz
öfkenizin soluğunu
Bu bulutlar yağmur tutmaz
Yasalarınız nafîle
Çıplak ayaklarımızda parçalanır
Demir miğferleriniz.
Aıştık topluca lanetlenmeye
Ve öğrendik sevmesini
Birer birer.

Konuklarıydık Tur'u Sina'da
Sefil Musa'nın
-sefilliğimiz bundandır biraz-
İlkin biz itaat ettik
"Öldürmeyeceksin" emrine
Akrabamız sayılır cümle peygamberler
İsa'dan Muhammed'e
Yarenimizdir şeytan
Kılıç çeker, zar atarız
Yaslanıp sedir ağaçlarına
Mezarlık kıyılarında.

Ve ucuz şarapla ısınırız
Karlı kış gecelerinde
Cümle nehirlerin yatağıyız, amma
Sadece kendi selimizin kumuyuz.

Hepimiz bitirdik onuncu yaşımızı
Küçüğüz on beşinden
Göz bebeklerimizde bileriz bıçaklarımızı

Firari yaşamlara mahkumuz
Çilgınız kavgada ve küfürde
Çetindir sevdamız da
Kahrımız gibi.

Biz Çinçinli çocuklarız
Çilgin, hayalperest ve deliyiz
Biz bilgeyiz
Sıcak yaz akşamlarından
Karlı gecelere
Simsıcak bir kan gibi akarız
Hep aynı yanlışı yapar
Aynı kurşunla ölürüz.

İdris Köylü

Çingene Çadırında Bahar

Sihirli bir zambak gibi açarken güneş
Eski damların ardından
Selvilere düşerdi ilk ışıkları
Temmuzun alacakaranlığında
Erkenden
Yeşil sarıya çalardı
Umut sevince

Yağmur damlaları süzülürken ay ışığından
Geceye bıraktırdık ısıklarımızı
Geceye bıraktırdı çingene kızları
Böğürtlen kırmızısı sevdalarını

Bereket tanrıçası gibi beklenirdi
Kırlangıçların kanat sesleri
Ve bir ceylan zarifliğindeyken ateş dansçıları
Başlardı çingene çadırlarında bahar
... Ve biz çocuklar
Avuçlarımızda taşırdık suyu
Doruklardaki kartal yuvalarına

Zamanın ayarsız saatinde
Yani iki bine bir kaç kala
Leke sürüldü gökyüzünün alınına
Şerçeler sürgün edildi söğüt dallarından
Üveyikler uğramaz oldu su başlarına

İşte o günden beri
Uğramaz oldu bahar
Çingene çadırlarına

Kalbi durmuş ölü şehirler gibi gökyüzü
Saklayamıyor ufuk sararmış benzini
Şakak damarları gergin
Martılar pusuya düşürülüyor eteklerinde
Ve bir isyancı ölüsü gibi savruluyor güneş
Kabile şeflerinin dişetlerinde.

Kesildi tüm imbat esintileri
Korkulu çocuk sesleri gibi titriyor
Rüzgâr uğultuları
Gökyüzünde kavisler çizmiyor artık
Kasırgalara eşlik etmiyor bıçakları
İspanyol gezginlerin
Yine kederli bir gününde
Asma bahçeleri Babil'in

Bir çingene beyi anlatmıştı
Hayra alâmet değilmiş sıyrılamayışı
Güneşin buluttan
Kıyamete delaletmiş suskunluğu bilgelerin

Belki de derdi
Bir ülkenin istilasındadır
Medeni dünyanın tankları
Belki de diyorum
Bir militanın infazındadır
Uygar insanların silahları

İdris Köylü

Değinmeler (1)

Ŗirin'i olmadığın aŖklar istedin
ŖıkıŖıp kaldın yer-gök arası
KaŖlarını çatma, ey güzel çocuk
Sen hüznü de haketmedin.

İdris Köylü

Değinmeler (2)

Bugün senden haber geldi
Uzaklardan döneceğim demişsin
Bir yanlışlık olmalı
Sendeki adresim hükümsüz.

İdris Köylü

Dervişçe

Ayazlar ısınır nefesinizde
Yer-gök ellerinizdedir
Der
Ve bir derviş kelam eder
Kitabın ortasından

Ey! İnsan der
Sürdükçe suskunluğun
Sürdükçe baş eğişin
Ne gülün adı kalır ovalarda
Ne rüzgarın sesi duyulur dağlarda

Kuşlar bıçaklanır kuşluk üzeri
Gökyüzünü vururlar ana rahminde
Yok hükmünde sayılır yaşanan aşklar
Düşer sevdanın üstüne
Gecenin karanlığı

Akrep sokarak yok ediyor kendini
Susarak yok edeceksin sen
Kendi kendini

İdris Köylü

Dolunay Zamanı

Menekşe yaprağından seken baharda
Kuşları salsam kentin üstüne
Açar mı gamzelerindeki gülüşler
Biter mi gamın kederin

Dolunaylı geceler düşürsem hanene
Bir ıslık çalsam karşı kıyıda
-on beş yıl öncesine dair-
Çocuklaşır mı gözlerin
Yankılanır mı korkusuzluğun
Gecekondulardan

Akbabalar dönse akşam sefalarına
Paslı bir kelepçeye vurulsa dilim
Koşar gelir misin nefes nefese
Uzak hayaller ülkesinden
Şövalye inceliğim
Korsan inadım

Rüzgârlar incelse rıhtımlarda
İncelse sessizliğin sancıları
Yedi yol kavşağı meydanlarda
Düşlerindeki melodiler söylense
Bilmediğin ülkelerde
Bilmediğin dillerde
Yağar mısın bütün mevsimlerin yağmurlarını
Göz kırpar mısın dolunaylı gecelere

Tarihini düşünüyorum bu günün
Veda zamanıdır hüznüm
-kuytu limanlarımın saklı misafiri-
Şimdi meltem tadında bütün rüzgârlar
Zonguldak havzalarında
Şimdi sarı saçlı başaklar düğümlüyor
Mezopotamya topraklarında Fırat suları
Günü bitimsiz yaz akşamlarında

İdris Köylü

Düş İçinde Düş

Öncesiz ve sonrasızlığında zamanın
Ne zaman kırmızı dumanlar yükselse
Bir leylak dalı kırılır içimde
Rüzgârım kesilir.

Yakışıklı ve yasadışı günlerdi
Gökyüzünün en saydam mavisıyla vurdukça
Sulara dolunay
Duru ırmakların çağlayanlarına karışırdı
Romantik serüvenlerimizin söylenceleri
Başını omzuma yaslar, gökkuşağını işaretlerdin parmak uçlarımla
Üzerlik yakardı yaşlılar, tütsülenirdik nazara karşı
Bize benzerler, kaçaklık oynardı çocuklar, kırık nalları okuturlardı annelerine
"Aşk bu" derdin, İnkalı büyücülerin dansı
Kristal renkli kuşlar havalanırdı göğüslerinden.

Yakışıklı ve yasadışıydı yaz akşamları
Sevişmek geçerdi içimizden yıldızlı gecelerde
Kocaman vadi olurdu gizlendiğimiz kovuklar
Ürkek ceylanlar gibiydik
Gölgemize basar geçerdi avcılar
Bakışlarımız ele verirdi ölümden korkumuzu, soluksuz kalırdık
Sıkıca sokulurdun göğsüme, ağlamaklı olurdun.

Kırmızı dumanlar yükseldi ansızın
Önce sen gittin, sonra kristal renkli kuşlar
Kırgın değilim bunca yıl aramayışına
Seni anlatıyorum durmadan, unutmak olası mı?
Yalnız şuramda bir burukluk
Gözlerimi kapıyorum o sokaktan geçerken

Ben iyiyim
Yine kanunsuz açmış çiçeklerin renklerine takılıyorum
İssizlikleri seyre dalıyorum
Beni beklediğini unutuyorum, sana geç kalıyorum yine
Yalnızlığımı yakalıyor akşam esintileri
Mecazla gölgeleniyor nefesim, sık sık ürperiyorum
Düş içinde düş görüyorum, meydanlardayız yine
Seni öpüyorum ölümlü yaşam arası bir yerde
Bütün mevsimlerin yağmurları üstüme yağıyor
İncecik süzülüyor sular kirpiklerimden.

19.08.2004

İdris Köylü

En Tenha Anında Sokakların

En ince yolculuğuna çıkıyorum düşlerimin
En تنها anında sokakların
Serçe hafifliğinde yüreğim
Gözlerim
Alaycı, tedirgin ve ürkek

Ben
Mühürlenmiş sokakların asisi
Hüznün ilk yaz sağanağı
Alaca şafak haydudu
Çatlatırcasına uçuruyorum
İçimdeki kırağı
Menzilde
Erguvan gülüşleri
Grevci işçilerin
Gözlerimde
Yanan sabırsızlığı
Kınlarında bulutsuz bıçakların
Ve bir serüvencidir adım
Emniyet kayıtlarında
Haydi anlat diyorum atıma
Anlat nasıl uçtuğumuzu
Masal kuşlarının kanatlarında

Ben
Gökyüzünün mayıs eşkıyası
Sevdanın kederli yüzü
Dilsiz şairi satırların
Bir yıldız aşıyorum suretini
Solgun bir nisan akşamında
Belki bir görenin vardır
Bir duyan olmuştur belki
Adını unutmuş meydanlar
Telgraflar geri dönüyor eski adreslerden
Belki yeniden boyarız sokakları kırmızıya
Belki de yeniden ısıtırız
Üşüyen ellerimizi
Nefesimizde

Ben
İlman iklimlerin hüzünlü esintisi
Bin yaşlı derviş
Kısa pantolonlu çocuğu sevginin
Kartacalı komutan:

Kıldan ince köprülere sürüyorum atımı
Belki yeni terlemiş bıyıklarım ordadır hala
Akdeniz caddesinde
Belki o kızın saçlarıdır
Kutup rüzgârlarının savurduğu
Yaşlı akasya dalındaki yapraklar

İdris Köylü

En Yakın Dostuma En İçten Çağrı

En yakın dostum; sevdamin celladı
Bugün yokluğunun üçüncü günü
Üç asır önceydi sanki
Bakıp kalışım ardından

Daha altı gün var
Altı asır yani
Nasıl özledim bir bilsen
Nasıl da ulaşılmaz oldun
Nasıl dayanılmaz

Cellat; en yakın dostum
Yüzünü hatırlamıyorum
-Eşiğimdeyim çılgınlığın-
Gözlerinin rengi neydi!...
Ya gülüşlerinin tadı

Sensizliğin beşinci gününde
İlk gün ışıkları ağarırken
Sokaklarda kurşuna dizildi
Fesleğen kokuları

Hüzün indi gözlerine
Menekşelerin
Yağmur damlalarında senden haber yok
Ay o akşam soldu
Yansımıyor durgun sulara
Yıldızlar kıpırdamıyor gökyüzünde
Alışamıyorum yokluğuna

Fesleğenler
Menekşeler
Ay ışığı
Yağmur damlaları
Ve gece
Seni konuşuyoruz
Biz hazırız
-En yakın dostum-
Hükmün infazına

Zaten düşünmüştündür
İşin ayrıntısını
Ancak bir sorun var
-Bağışla-
"Umut kuşatmaya alınamıyor"
Cellat; en yakın dostum
Eylerken "icra-ı sanat" mesleğini
Ve göstereceğine en ince hünerini
Bütün kalbimle inanıyorum
Hem dostumsun benim
Sözün var bana
Nasıl olsa unutulur

Bırakıver zamana

Sonra bir sevdanın katili ilk sen değilsin ya
Çabuk tut elini
Bitir bu işi
Boğazla bu sevdayı
Ey! bu sevdanın mimarı

Zamanlaman mükemmel
Elbette haklısın
Uymalısın buyruklara
Bu en tehlikeli ayda
Bu mayıs ikindilerinde
Doğan sevdalar
Dokuz gün sonra boğazlanmalı
Bir bayram ertesinde
Alem-i ibret için

Haydi cellat
Haydi en yakın dostum
Sen aldırma
Gözlerimdeki hüzne
Aldırma
Bakışlarımdaki suskunluğa
Mil çek gözlerime
Unuttur bu sevdayı
Dağla beynimi
Unuttur bu sevdayı
Unuttur karanfilin kızılını
Unuttur unutamadığımı
Gücün yeterse eğer

Cellat; en yakın dostum
Beynim, yüreğim
İşte gecenin bu saatinde
Düştü gülüşlerin gözlerimin üstüne
Başladı yokluğunun dayanılmaz özlemi
Depreşti sevdân içimde
Nasıl gizlesem senden
Ne desem, nasıl anlatsam sana bunu

İdris Köylü

Esintiler

Martı seslerinin bittiği yerde başlıyor gece
Yana yıkık duruyor çiçekler
belli ki sarhoş
Gecenin mührü bozuluyor derin sularda
Dalıp gidiyorum gülüşlerine
Yasak mülkler mi çiğnedin
Her masalın şahmaranı
Sen ermiş çingene,ey güzel çocuk.

Bahar erken geldi yine
Kekik kokuyor tütsün büyücü
Suretine vurduğum o ürkek ceylan
Yasak bir söz gibi duruyorsun ağzımda
Sesimi yüzüme çarpıyor kekeme rüzgarlar
Kesik bir yaraya vuruşu gibi ay ışığının.

Adını beynime kazıyorum
-ben bilmeliyim yalnız-
Çaresiz kalıyor en çetin sorguların celladı
Ne denizler geçeceğiz daha oysa
Suları altın yaldızlı
Al, sende kalsın yağmurunda ıslanan suretim
Fırtınalı serüvenlerin zarif ecesi.

Büyümemiş çocuğum kırkı geçmiş yaşında
Meçhul forsalar tarihinde bir sayfa
Bir ömrü düşlerime sığdırıyor geceye gülümseyen isyan
Her aşktan bir iz kalıyor yüzümde.

24.4.2001

İdris Köylü

Gecenin Türküsü

Yıldızlı bir yaz gecesinde
Seni düşünürüm
Bir karanfil bahçesindesin
Oturup toprağa
Samanyolunu seyrederiz

Ay düşer saçlarının üstüne
Bir yıldız kayar tepemizden
Gelecekte konuşuruz

Bir yanım haziran sıcaklığı
Bir yanımda sen varsın
Doyamam gülüşlerine
Gün vurur, gül açar doruklarımda
Alı-al, moru-mor
Avuçlarıma dolar ay ışığı
Başımda dumanlanır
Çizgi çizgi bir sevda
Bitmesin istersin
Sürsün bu rüya

Bir yanım cehennem sıcaklığı
Ovalarımda yangın
Beterin beteri
Fırtınalar kopar, tipi savurur içimde
Göz gözü görmüyor
Zifiri karanlık

Beynimin bir tarafı Osmanlı işgalinde
Yağmalanır yüreğim
Bir tarafında firavun zulmü
Bir tarafı talanda
İnsan mezata çıkarılır
Satılır dirhem dirhem
Fermanı yazılır onurun
Hükmedilir idamına
Kement atılır boynuna bir gece vakti

Ay aşar
Gün kararmaya durur
Büker boynunu menekşeler

Kapasam gözlerimi görmesem diyorum
Seni düşünüyorum
Yapamıyorum
Çekip sürmene bıçağımı
Şirtıma dağları vurup
Alnıma gökyüzünü çiziyorum

İdris Köylü

Gereği Düşünüldü

Karda çiçek izleridir
Gün ucu gülüşleri
Düşün sabıka kaydına
Suç işliyor düşleri.

İdris Köylü

Geriyeye Kalan

Maviye boyanmış duvar
Gökyüzü sanılsın diye
Çömelip seyrettim
Ayaklarımın üstüne

Ne eylül akşamlarının serinliği
Ne ağustos gecelerinin aydınlık karanlığı
Ne tepemde yükselen ay
Ne rüzgârda dağılan saçların
Ne de tütün tarlalarından seyredilen
O parlak yıldız...
Hiçbiri yok
Bu duvarın mavisinde

Maviye boyanmış duvar
Gökyüzü sanılsın diye
İğreti ve hoyrat...

Gökyüzünde hudut yok
Gözlerine keder inmez
Alnına çöreklenmez hüzün
Mavi boşluğun

Salkım salkımdır bulutlar
Altında üveyikler oynar
Üstünde kırlangıçlar
Mevsim turna mevsimidir
Yani hasret, yani özlem
Doruklarda çırpınan kanat
Bir sevda türküsü söyler
Uçar gider hasret hasret
Mavi boşluğa

Gökyüzü özlemdir
Boram boram.
Hasrettir kucak kucak
Ve tel örgüler ve demir kapılar
Ve maviye boyanan duvarlar
Kaba ve hoyrat

İşte bu noktada
Rüya bitti
Karşımda
Tüm haşmetiyle
Tüm kabalııyla
Maviye boyanan duvar
Ve sen yoksun yanımda

Özlemler mavidir, bilirim
Özgürlüğümdür
Yüzlerine dökülen saçların
Gecenin derinliğindeki gözlerindir

... Dudaklarındır

Bu düşü yeniden yaşamamalıyım
Biliyorum; belki değil, imkânsız
İmkânsız yaşayamayacağım burada
Çöker göz kapaklarıma hüznün yorgunluğu

Gönül ferman mı dinler
Bazen ana-avrat bir küfür
Bazen zil-zurna, kör-kütük sarhoş
Bazen bir sevda, bir sevda ki

Kimseler duymasın isterim
Usulca hecelenirken ismin dilimde
Ve başımı kaldırıp yukarıya
Göreceğim de gökyüzünü
Düşecek sevdan aklıma diye
Korkarım

İdris Köylü

Giderken

Kendime en uzak, en yakın an'ımdı sana
Hayali fotoğraflarını indirdim duvardan
Titriyordun
Dağınık ve tedirgindi dudaklarında sözcükler
İnce bir yağmurla ıslandı yüzün

Öpecektim görmesen, upuzun kirpiklerini
Nefesim kesilirdi, eksilirdim gidersen
Düşler yeşildi oysa karabasanlar olmasa
Sen kumraldın, güvercin sürüsüydü saçların
Senin dağlarında güzeldi eşkiya olmak
Gazel okumak bir taşa, çiy damlasında demlenmek

Sabırsızca beklerdik uçuşlarını
Geceyle alay eden ateş böceklerinin
Ürkek yıldızlar gibi derdin, kaybolurlar birazdan
Takılır kalırdı bakışların sesinin ıssızlığına
Mitolojik bir öyküydün, geriye gülüşler bırakan

Bana uzaksın diyordun/ah! ne anlaşılmazlık
Yedi asılmışlarıydık hayatın öte yakasının
Derinliğince yeşildi her vadi, bir adım ötemiz uçurum
Gözlerinle konuşurdum, duyulurdu, öpemezdim saçlarını
Hançerlerini bilirken ilkyaz esintilerine
Ezanı muhammedlerde esneyen bedeviler

Rüzgârların öyküsünü bilirsin, renklerine küserler
İtirazım yok verdiğin hükme
Varsın uzaktan geçsin gemilerim
Sokak şarkılarındaayım
Aklına düşersem eğer.

Ağustos 22,2002

İdris Köylü

Giz

Bilmediğın şey değil üşüdüğüm
Sıcak bir merhaba bağlıyabilirdin
Kasım rüzgarlarının peşine

Yorgunluğum bilmediğın şey değil
Dinlenebilirdi yüzünün esintilerinde
Seraba koşan çölde bir gezgin

Bilmediğın şey değil ışsızlığım
Lanetlenmiş ateş tanrılar katında
Aydınlanabilirdi evren yüzünün alevinde

Kaçaklığım bilmediğın şey değil
İsyan çiçeklenir , kentleri kuşatır gülüşlerin
Dorukları birleştiren yüzünde

Bilmediğın şey değil şarkılarım
Yüzünde yaşayacaktır son serüvenini
Aşkın son eylemcisi

Bilmediğın şey değil
Bütün oyunların mağlubu olduğum
Hayat dahil.

25.11.1999

İdris Köylü

Gözlem

Derelerde biriken sular güzeldir
Irmaklara akan dereler güzeldir
Denizlere ulaşan ırmaklar güzeldir
Rivayet odur ki
Denizler aşk 'ı ararmış Okyanuslarda.

10.11.1999

İdris Köylü

Gül Açar Yangın Yerinde

Bir gecenin şafağında
Ayaza keserken gözlerimdeki ateş
Donarken dudağımda nefesim
Düşmüşüm bir müfreze pususuna
Havada; fesleğen kokusu var

Ölünesi bir ilkyaz gecesinde
Bir kurşun daha sürüp namluya
Yüzükoyun kapaklanıp
Uzaniyorum toprağa
Havada barut kokusu var
Mavzer uğultularına karışıyor
Çekirge sesleri

Toprak yağmur kokuyor
Kulaklarımda rüzgâr uğultuları
Bir kuş sekiyor yanibaşımdan
Kuşatma daralıyor
Ben üşüyorum
Toprak barut kokuyor
Topraktan kalkıp
Toprağa düşüyorum

Yıldızlar titreşiyor uzakta
Gece cehennem sıcaklığı
Barut soluyor

Yanıyor bir yanlarım
Kanım boşalıyor toprağa
İnceden-usul
Bir sancı basıyor yüreğimi
İnceden-usul
Bir eşkiya türküsü düşüyor aklıma
Mırıldanıyorum
İnceden-usul
Dumanlanıyor gökyüzü
Düşüyor gözkapaklarım

Aklıma düşüyorsun birden
Uzansam
Tutacak kadar yakınsın
Koşsam
Ulaşamayacak kadar uzak
Şimşek çakıyor gözlerimde
Yıldırımlar düşüyor beynime
Bitiyor bedenimdeki acılar
Yüreğimde başlıyor acın

Gülüşlerin
Gülüşlerin düşüyor aklıma
Bir acem bahçesindesin
Seni seyrediyorum

Magrur bir tebessüm
Gökyüzü gibi engin
Ne de güzel gülüyorsun
Akdeniz gibi
Mavi ve dingin

Çocuklar düşüyor aklıma
Yangın yerlerinin nar çiçekleri
Bir Köroğlu narası gibi
Yarıyor kuşatmayı
Çocukların
Kitaplara, sığmayan gülüşleri

Şafak yarıyor geceyi
Ortalık ağarıyor
Güneş doğuyor alımda

İdris Köylü

Gül Hırsızına Mektup

Sevgilim
Bu mektubu sana
Ak kâğıtlar üstüne
Boncuk boncuk
Tane tane harflerle yazamadım
İstemedim böyle olmasını
İçim el vermedi
Belki de korktum
Sararacağından ak kâğıtların

Bu mektubu sana
Bir uyku dalgınlığında
Bir düş geçişinde yazıyorum
Aynada suretini görüp
Adını düşlerime veriyorum
Yaban menekşeleri gibi açıyor
Gözlerinde gülüşlerin
Öfkeli ve hırçınsın

Sana söylediklerimi
-- daha çok da söyleyemediklerimi --
Toplayıp avuçlarımın içine
Sımsıkı bastırarak göğsüme
Her şafak vakti
Yıldızlı gökyüzüne savuruyorum

Saçlarım dalgalanıyor
-- o ilkyaz gecesi gibi --
Rüzgâr da biraz buruk esiyor
-- eski bir dosta gulumser gibi --
Bir yıldız kayıyor tepemin üstünden
İçim burkuluyor
Yanaklarımı ıslatıyor bir damla yağmur
Ben, yine de gülümsüyorum
-- nasıl unuturum, ezeli buyrugun?.. --

Sen neredesin şimdi
Bilmiyorum
Belki cezaevinde uykudasın
Dışarıya ilişkin düş görüyorsundur
Belki de voltada tespîh çekiyorsundur
-- tespîh çekmeyi öğrendiysen eğer --
Belki bir kuşatmadasındır
Bir gecekondü siperinde
Ya da bir işçi grevindedindir
Ya da bir meydan mitinginde
Şikayetçi değilim
Nerede olursan ol
Olman gerektiği yerde olduğunu biliyorum.
Biliyorum
Bana çaldığın güllerle döneceğini
Bir şey daha biliyorum

Göğsüme sokulacak kadar
Bana yakınsın

İdris Köylü

Gümüş Rengi Gölgeler

Arzudur adınız ya da Alevdir
Gümüş renkli bir duman gibi çöker
Gözlerinize keder
Yazgısına küfreden heykeller gibisiniz
Ateşe kör
Rüzgara sağır
İç çekişlerinize sığınırınsınız
Dışınız şen şakrak
İçiniz kor
Ümüğünüzde
Yönü belirsiz öfkenizin elleri

Kahve falında görürsünüz bir tek
Saçlarınızın okşandığını
Sıcak bir öpücüğü yanağınızda
Bir gülüş konar dudaklarınıza
Gözlerinizde gümüş rengi gölgeler
Sımsıcak yerleşir yüzünüze tebessüm
Bilmediğiniz bir masalı okursunuz
Bilmediğiniz dillerde
Düşler kısa sürer
Hayatın hazan bahçesidir
Kanatsız uçtuğunuz ,pervasız
Dört kitapça lanetlenmişsiniz bir kez
Pay edirsiniz sarhoş sofralarına
Cömertçe yağmalanır bedenleriniz
Tenlerinizde sırtlan dişleri

Bıçaklara aşılın gölgeleriniz
Uzun bir çığlık gibi düşer geceye
Yabancılaşır, ses vermez sesinize
Kelebek zarifliğiniz
Malumu ilan eder
Sizinle sarışınlaşan baharda
Eteklerinizi çekiştiren kaldırımlar
Yağmurlar da yitirir rengini
Ve görüldüğünce masum değildir gökyüzü

Otuz üçlük bir tespih gibi sallanırken
İşaret parmaklarında namus esnaflarının/ Siz
Naif zevklerimizin orospuları
Yanan karların üstünde
Gebeliğine gülümseyen bir ceylan gibi
Mutlusunuzdur

Küsmesidir yağmurların
Bulanık damlalarına
Hayata kırgınlığınız
Uçurumları gösterir adresleriniz
Derin ve uzak
Yüzleriniz gibi.

İdris Köylü

Gün Ucu Gülüşleri

Dilsiz şövalye heykeli yüzünde
Vurulmuş kartal düşleri arıyor gezginler
Kurt ve çakal sesleri taşıyor serseri rüzgârlar
Gecenin içinden
Ve nasıl da yakışıyor yabancı aşklara
Güz akşamlarının zenci gülüşleri
Bir de
Kiraz çiçekli mevsimler

Haberin geliyor bir kuşluk üstü
Onca acıdan sonra
-- yağmurla yıkanmıştı akşam
Ve leylak kokuyordu gece.--

İnce çizgiler çiziyorum yüzünün atlasına
Sonu uçurumlarda biten
Gergin bir yaydan fırlatıyorum yalnızlığımı
Dönüp kendimi vuruyor
Şabıkali bir öykü oluyor
Ürkütülmüş ceylan tedirginliğim
Kent bulvarlarında

Delirmek zamanıdır diyorum
Bütün sokakları işgal edin
Düşürün yorgun gölgelerinizi gözlerime
Ne vardı beni böyle insan kılacak
Üstünüze olsun bütün beddualarım
Netameli dolunay
Uğursuz gece

Zaman bir kral soytarısı
Kristal renkli gecelerde
Alnında kirli izi
Çürümüşlüğün
Fırar mevsimi oysa
Beklenen kuşlar da gelmedi
"Dört mevsimden biri bahar" diyordun
Küsüp giderken bu kente

Haberin geliyor bir kuşluk üstü
Onca acıdan sonra
-- yağmurla yıkanmıştı akşam
Ve leylak kokuyordu gece.--

Sende kalsın işlemeli mendilim
Sende kalsın gül kokan öpücükler
Erken ötüşlerine başlıyor serçeler
Güneş düşmeden eteklerine şehrin
Ve dilsiz şövalye heykeli yüzünde
Vurulmuş kartal düşleri arıyor gezginler

Haberin geliyor bir kuşluk üstü

Onca acıdan sonra.
-- yağmurla yıkanmıştı akşam
Ve leylak kokuyordu gece.--

İdris Köylü

Günaydın

Geç kaldım sana günaydın demeye
Kusurların bazen güzel olduğunu söylemeyeceğim
Gece ayın doğuşuna da geç kalırım
Nehirlerin duruluşuna
İmbatın henüz çıkmadığını düşünür tembellik ederim, oyalanırım
Rüzgâr gömleğimi havalandırmaz, geçer gider yanımdan
Hayata geç kaldın diyor kâhin
Aşka olduğu gibi
Bağışla demeye alışamadım, ardından koşamam da
Telafisi imkânsız bir kusur işte.

29.08.2005

İdris Köylü

Günce

Durmadan kar yağdı yine bu gece
Buza kesiyor dilimde uçuşan sözcükler
Ayazındayım mevsimin
Gözlerimde sıcak iklimlerin buğusu
Çingene tedirginliğinde düşlerim
Nerede kesişir hayalle gerçek
Adsız gülüşler konuyor dudaklarıma

Alabildiğine dingin gökyüzü
Sessiz ve uzaktan vuruyor sulara dolunay
Aşk masalındayım
Gelip dayanıyor kapıma
Dört yüz hançerlik vuruşu baharın
Ve acil kan arıyor
Aceleci ruhlarına çocuklar
Yeter sebeptir delirmem için
Bütün renklerimi açıyorum bu gece
Gökkuşağındayım çağlayanların

Bir dize Nazım , bir dize Neruda/ derken
Yıldızlar yağıyor grev çadırlarına
Santiago ya da İstanbul

-ne fark eder !-

Birbirine benziyor Eylül fotoğrafları
Gölgeler basıyor güneşler ülkesi yüzümü
Bir evin penceresine bakıyorum son kez
Adımı unutmayın diyecektim, ışıklar sönüyor
Gitarım düşüyor elimden/üşüyor
Dilimde son sözcükleri bir melodinin
Yani Carmen diyorum,ateş ve buz
Aynı çingenesiyim bütün kentlerin
Asi rüzgarların sarhoş ettiği

Şabahlarına çiy düşen mevsimlerdeyim
Ömür biçiyorum çığığıma
Tetik ve şiir
Ayrılık ve aşk.

15.1.2002

İdris Köylü

Güz Defteri

Kendini anlat diyorsun, gün ağarmadan
Gecenin diliyle seslen
Rüzgârın gözüyle bak gözlerime/sıcak, esrik
Varsın gurbete düşsün gölgen
Yüzünü döndüğün yer sıla
Kırılğan mevsimlere benziyorsun
Zaman ve mekândan uzak.

Dalıp gidiyorsun varlığımdan habersiz
Merdiven uzatıyorsun gökyüzüne
Yıldızlara değiyor başın, gülüşün güneşe bedel
Koçero sanıyorsun kendini/masum yüzlü eşkıya
Issız koyakların hükümranı, sicili bozuk çingene

Kendini seyre çıkıyorsun karşı kıyılara
Alaca karanlığında akşamların
Şarapla yıkıyorsun patikaları
Bir yanın gök gürültüsü
Kelebek zarifliğinde bir yanın
Nereden gelip nereye gidiyorsun, meçhul
Bir nehir bilinmezliğinde
Bütün hayallerin gerçek, bütün gerçeklerin yalan
Silinip gidiyorsun zamanın gözlerinden
Dudağından düşürmediğın ıslığın kalıyor geriye
Bir de rüzgârlar.

Gecenin bitimindesin, günün ağarma vakti
Dağlar mühürlendi, atın yorgun
Ateşinin alevleri sönmekte
Sesine ses vermiyor ipek şalda saklı hançer
Düşlere yer yok bulvarlarda, caddelerde tay kişnemez
Vurulmuş at iskeletleri yatıyor mavzer çattığın dağlarda
Sığınacak neren kaldı
Gökkuşağından başka

Elimi bırakma, gölgen eksilmesin üstümden
Mayıs yağmurlarında öp beni, seyrimize çıksın el alem
Düşlerin erguvan rengindeyim
Seninle sürüyor seninle başladığım masal
Bütün suçlarını bağışlıyor, kutsuyor bütün günahlarını
Peşinden koştuğın ömür
Bilirim iflah olmazlığını
Aşka ferman neylesin
Bahar yakışıyor sana.

13.03..2005

İdris Köylü

Güzelleme

Ben ayakta ölmeliyim
Mevsimlerin en ölümsüz yerinde
Bir dal gibi düşmeliyim toprağa
Minnetsiz.

Bir top ateş olmalı nefesim
Meydanlarda
Tespîh taneleri gibi geçmeli şehirler
Parmaklarımdan
Yelken açmalı korsanlar
Çocukluğumun ilk izlerine
Rumeli türküleri okumalı rüzgâr
Denizlerin tepelerinde
Ben ayakta ölmeliyim
Ayakta
Usulca.

Çırılçıplak düşmeli ay
Nehir dalgalarının köpüklerine
Senin her gülüşünde
Cemre düşmeli sulara
Ve bir yosma kıvraklığında
Karşılmalı beni ölüm
Sessizce.

Kelebekler uçmalı yüzümün ovalarında
Ve cesedim yem olmalı
Kirli dişlerine ölümün.

İdris Köylü

Haber Bülteni

Uykusuz geçiriyorum geceyi
Bitkin düşüyorum, yorgunum
Gözlerim kan çanağı
Kalbim bahar sabırsızlığında
Ve kısa dalga istasyonlarında kulağım radyoların

"Seine" nehri çıldırdı diyor spiker
Sığmıyor yatağına
Şehirde kıyamet kopuyor
Kartal pençesini gösteriyor uysal güvercin
Akıtarak perçeminden mavilikleri

Sanki-diyor-Paris hiç yaşamamıştı Bastille günlerini
Unutmuştu Komünden beri
Dehşetli güzelliklerini...
Şimdi öfkesi gülümsüyor hırçın dalgaların
Rüzgâra bırakmış kısrak gibi altın yelelerini
Göklere savuruyor, yıkıyor birer birer
Sermaye merkezlerinin mali şubelerini

Kuşatması altındadır nehir
Fransız generallerin
Ve Birleşmiş Milletlerce açıklanacakmış kimliği
Asilerin
Giriş-çıkışlarına tanklar yerleştirildiğinden kentin
Aysız bir gecede
Saman yoluna karıştığı söyleniyor
Parisli işçilerin

Alarma geçirildi bütün ordu
Pentagon teyakkuzda
Ve Fransız polisi asileri arıyor
Nehrin köpüklü sularında.

Kınama mesajları yağıyor Paris'e
Protesto ediliyor nehir
-uygarlık adına-
Bilirsiniz bunları diyor spiker
Şarlattanları, bulvar yosmalarını
... Ve tebessümle kucaklıyor Parisliler
Komüncülerin torunlarını...

Şu anda diyor spiker
Yani dünnden beri
Bahar şenliklerini yaşıyor Parisliler
-- İsyanın adıdır Paris'te şenlik --

Ve ben
Geceye yüzümü dönüp
Başımı yukarı kaldırıyorum
Seyre dalıyorum Parislileri
Gecenin derinliğindeki bir resimde...

Gökyüzü
İnadına mavi
İnadına berrak
Dehşetli güzel

İdris Köylü

Hiç Kimselerin Bilemeyeceği Bir Aşkın Öyküsüdür

Bu sevdayı
Sen bilmeden evvel
Ve benden önce
Gelincikler öğrendi
Açtılar elvan elvan
O nisan safağında

Bu sevdayı
Sen bilmeden evvel
Ve benden önce
Yaban güvercinleri öğrendi
Kanat çırttılar dağ doruklarında
Süzüldüler deryalar üzerinden
Kaf dağının ardına

Bu sevdayı
Tanrılar öğrendi
Surat astı
Zulüm öğrendi kükredi.
Kardelenler öğrendi
Kafa tuttular zemheri ayazına

Bu sevdayı
Sen bilmeden evvel
Ve benden önce
Kurt öğrendi, kuş öğrendi
Ağaç, yaprak dal öğrendi

Bu sevdayı
Bir tek, insanlar öğrenemeyecek gülüm.
Ve sen hiç bilemeyeceksin

Öğretilen ne ki şimdiye kadar
Ta Urartu'lardan beri
Küçük hesaplar dışında
Ve ne de çok sevdirdiler
Altın kafeslerde
Muhteşem
Yaşamı

İdris Köylü

İçine Kapanan Yara

Suskunluğundu bana bıraktığın adresin
Hangi kuytularda açardın, adın neydi bilmezdim
Kar yolları keserdi, mavileşirdin inadına
Yağmurları sürüklerdi peşinden
Uzaktan geçen gemilerin
Sular çekilir
Rüzgâr susar
Dingin gülüşlerin kalırdı geriye

Kasım rüzgârları gezinirdi yüzünde, tepende kocaman ay
Gülüşlerini sorardım, ceylan güncesi derdin
Dar akşamüstüydü, incecik yerindeydik zamanın
Nasıl da büyüleyiciydi kaldırımların gizi
Kavimler göçüne götürürdü
Bir çay içimlik sohbetler bizi

Vaktimiz olmasa da aşka dair sözcükler söylemeye
Geceyi maviye keserdi dokunuşlarımız
Ölümüne özlerdik de birbirimizi
Utanır, adını koyamazdık delice sevdaların
Söz hükümsüzleşirdi o an, içine kapanırdı yara
Kül ve hüznün kokardı saçların

Ateş mavisini arar, tenhalaşırdı gökyüzü
Aşk hecesi yanlış yerden bölünür
Hüzün çiçeklenirdi kirpiklerinde
Bu kadar kolay mı derdin bırakıp gitmek
Mutlu sonla bitsin isterdin bu masal
Hayata bir itirazdı iç çekişlerin.

06.12.2001

İdris Köylü

İkilem

Islak yaz ikindilerinde
Kanatlarında kekik taşır serçeler denize
Deniz kekik kokar

Sakin bir kıyıda
Olta atıyorum denize
Deniz kekik kokuyor
Suya değiyor ayaklarım

Bir balık takılsa diyorum oltama
Yavaş yavaş çeksem ipini
Küçücük bir balık çıksa
Mutlu olsam

Oltamın ucuna bir ada takılıyor
Denize çekiyor beni
"Ya balıksa" diyorum oltamın ucundaki
Korkuyorum
Mutsuz oluyorum

İdris Köylü

İklim Düşüşleri

Alıştım çocuk
Alıştım şubat yangınlarına
Düşlerimin akrep istilasına alıştım
Dayanamam çocuk
Dayanamam
Mayısta yağmurların ağlamasına.

İdris Köylü

İlk'in Başlangıcı

Şeni
Özgürlük tutkum güzelleştirdi gülüm.
Sen
Onu yücelttin.
Ve ben
İkinizi de seviyorum.

İdris Köylü

İlk'in Tekrarı

Sevgili diyorum
Yaşlanırsam şayet
Yani kaldırmadan başımı göğsünden bilmem kaç yıl
Geçtiğinde zamanın
Sen hırçınlıklarımı düşünüp/ dalıp dalıp giderken
Gizlice gülümseyeceksin/ bir ayıba gülümser gibi
Ben sana aldırmadan
Bütün bir yaşamın çiçeklerini dikiyor olacağım
Meçhul aşklar anıtına
Renkleri gülüşünden derlenmiş

Diyelim ki o an bir fideyi kırıyorum
Bir gülü koparıyorum dalından
Kuş sürülerini ürkütüyorum, terk ediyorlar bahçeyi
—Kastımdan değil, sakarlığımdan—
Yine gülümseyeceksin, bu kez biraz mahcup
Sezgin güçlüdür, bilirsin sebebini
Kırgınlıklarım düşmüş olacak aklıma
Kaçışların/
Bir çay içimine ayıramadığımız zaman
Dört adımını birlikte yürüyemediğimiz yollar
O sihirli Ağustos akşamlarında
Gözlerin puslanacak biraz

Örselemiş olacak bizi
Her anına kafa tuttuğumuz hayat
Yine böyle yaşardık diyeceğiz, yeniden başlasak yaşama
Bağışlamadan / bağışlanmadan
Gün batımına tutsak korsanlar gibi
Fırtınalara gülümseyerek

Peşini bırakmayacak
Alışkanlıklarımın en kötüsü
İlki tekrar edeceğim
Yere indireceksin bakışlarını
Ellerimle yüzünü kaldırıp gözlerine bakacağım
İşim rast gelmez yoksa

Sarılıp büyürken çiçekler aşka
Olur ya
Ölürsem eğer...
Ölüm dediğin ne ki
Bir sisten başka.

01.09.2005

İdris Köylü

İllüzyon

Kar bulutu bir yanı
Bir yanı zümrüt yeşil
Çam yaprağıydı saçları
Nefesi bahar yeli

Ayın yanağındaydı bir eli
Bir eli durgun sularda
Fırtınalar çıkarır, yangınlar tutuştururdu
Adını gülümsedim gizlice
"Aşk çiçeğiyim" dedi
Soylu yanlığı hayatın

Ruhumdaki ateşten yarattım Kerem'i
Tutuştı insana döndü
Ses verdim küllerine
Ağızlarda dil oldum
Lanetlendim Ademce

Yağmur ve Yıldızım
Güneş ve giz
Gölgenim
Düşlerinden kaçışların nafile
Sesindeki heceyim

Üryanım işte.

11.3.2001

İdris Köylü

İsyan Öncesinde Yüzün

Çekilmemişse kınından
Korsan gülüşlü bıçaklar
Bilenmemişse alınların aydınlığında
Ateş mavisi çelik
Ve açmamışsa avuçlarımızda ak zambak gibi
Ay aydınlığı
Nedir ki gökyüzü dediğiniz
Üç-buçuk yıldızdan başka

Atmamışsa omuzlarından harmanisini
Asi bir rüzgâr
Körfez durgunluğu yalnızlıkların
Düşmemişse koynuna saman yolunun
Mayıs akşamlarının sancısı
Ve kapamışsa gözlerini gece
Kavgaya ve aşka
Nedir ki gökyüzü dediğiniz
Üç parça buluttan başka

Ruhumda ateşliyorum üç kurşundan ikisini
Kavgayı ve aşkı
Kirli mevsimleri atıyorum
Okyanus ateşlerine
Beyaz nilüferler açıyor
Gecenin derin, kocaman gözlerinde
Ve son kurşunum; eşkiya gülüşler
Dolaşiyor isyan öncesi yüzünde

İdris Köylü

İtiraf

Sularda yansıyan yüzün olmadı
Adın yok ki çağrılarsın, gel diye

Alnındaki ateşin küllerinde terlerdim
Yamaçlarıma eserdin, nehirden kopan rüzgârdın
Söz olurdu, güvercinler uçsa göğsünden
Yangınlar çıkardı hep, birlikte görülmekten.

Göveren meşelerin yeşilinde sen yoksun
Bir yağmur kuşuydu kalbim, avuçlarında çırpınan
Dağları deleyim isterdin, turaçlar konardı sularına
Şirin olmadın ki
Ferhad'ın olsun

İdris Köylü

İtiraz

Kahin
Hangi masal ülkesinin şiiri bu
Aklıma düşüyor ansızın
Zamanın en olmaz yerinde

Sulara düşmüş müdür sureti
Uzanabilir miyim ellerine
Düşlere yatsam
Uç diyorum tek kanadınla
Yetmiş iki parçaya bölüyor kendini yürek
Vebalim boynuna diyor
Aklım yetmiyor kendime

Kırmızı renkli atlar koşturuyorum
Saçlarının yeşilinde
Upuzun bir nehir oluyor yüzü
Sularında gümüşler açan
Eflatun çizgiler çekiyor buz mavisi gecelerime
Sıcak, sımsıcak
Yerleştirip dudaklarına gülüşlerini
Dem çekiyor iki yıldız arasında
Hançerinde fesleğen büyüten bedevi

Çalkalandığın kaçınıcı aşk bu
Durulduğun kaçınıcı deniz
Kalbim
Orda kal
Yıllar önce gömdüğüm yerde
Unut bir çingenenin
Ateş mavisi gülüşlerini
Yorgun düşüyorsun serüvenlerden

23.12.2001

İdris Köylü

Karar

Bir tel sağın vardı bende
Geçen yazdan kalma
Sana gönderiyorum
Ro-Ro seferi yapan bir gemiyle
Olduğun yere işte
Evrenin bir ucuna

Bir tel sağın vardı bende
Geçen yazdan kalma
Bir yağmadan arda kalmış ganimet
Yatağında hırpalanmış bir nehir

Yeşil bir su
-Yasak ve kutsal
Bulanık ve soğuk-
Üniformalı bir kaptana emanet
Endişesiz ve rahat.

İdris Köylü

Karşı Eylül

Hırçın bir ıssızlık bu eylül
Su üşür
Sessizlik sesini yitirir
Kanatlarında taşıdıkları mayısı
Seslerinde öldürür kırlangıçlar
Ve bütün renkler silinir ansızın.

Serüvenleri de eskitiyor hayat
Artık bir son sözdür her esinti
Maşere sürüyor atını küskün bir şövalye
Kapıyor kitap:
İşte ortadayım
Söze ne hacet.

En çok eylülde yaklaşır yıldızlar yeryüzüne
Bir su kendini eskitir
sesinin erguvan renginde
Ki bir onmaz yürek
dağılır kendi rüzgârında
kendi yelinde dirilir.

Ah! Aşk
Kalbimin kesik damarı
Başına buyruk serseri
Mayıs öldü
Hüzün düştü payıma.

İdris Köylü

Kırık Ayna

Tanıyorum seni
Gökyüzü haritasından
Samanyoluna komşu bir ülkedensin
Aynı ufkun sabahlarına uyanıyoruz
Aynı kumrular uçuşuyor saçaklarımızdan.

Menekşe kokuyor sokağın
Şuretinde secdeye duran mevsimlerde
İzini sürüyor her gece, uykusuz
Takılıp kalıyor sesine
Yüzünde gölgelerin yorgunluğu
Gülüşünde baharlar gizleyen
İflah olmaz bir haydut

Uzak düşler ülkesindensin
İç geçiriyor masallarında periler
Dalgınsın
Karmakarışık renklerin
Gözünü kaçıyorsun istasyonlardan
Raylarını terk ederken trenler

Duayla damlıyor yaprağından damlalar
Yazık, birer hüznün tanrıçası
Ateş mavisine teşne gözlerin
Bütün kapıların kapalı, ışık sızılmıyor pencereden
Rüzgârların küf kokuyor
Aşkların yoklukla malul

Alsan beni mesela, uyutsan dizlerinde
Hiç anlatmadığın bir masalı anlatsan
Kapımızı çalsa bahar, gizliden
Merhaba desek fırtınalara, ışınsa havalar
Bölüşsek gözlerimizde ayışığını
Suyun mavisine düşse gölgemiz, gizemli gecelerde
Ayak izlerimizi arasa kumsalda
Islak düşlerimizde sarhoş yıldızlar

Sesimi vuruyorsun dilinin silahıyla
El ayak çekiliyor sözün bittiği yerde
Kumral bir güvercin uçuruyorsun koynundan
Ecelsiz ölen korsanlarına
Susuyor rüzgâr
Dilini tükürüyor ateş, şu rengini yadsıyor
Ve bütün bir yaşamı ağlıyorsun
Hayatın kırık aynalarında.

29.01.2003

İdris Köylü

Kopuş

Gizemli düşlerle bağlanırdım akşamın yeşil ucuna
Tek tek öperdim yağmur damlalarını mevsimler boyu
Yüzün dağlara düşerdi, ak bir buluttum saçlarında gezinen
Teslim alan sen değildin, teslim olurdum hayaline.

Kalbim, aldanma yalanların atlas yüzüne
Çekilen tetiğin kurşunu değilim artık.

İdris Köylü

Korsan Glmsemeler

Kusursuz bir ingeneydi evrenin ortasında
Dağları sesinden tanırdı
Bulvarları gülüşünden

Tek bir ağacı, ulu bir orman
Kovuklarında gizlenirdi kaçaklar
Albatros'du ıssız enginlerde
Okyanuslarda korsan
Yüreğinde nefesti, gözlerinde ışık
Dşlerinde glmseyan ocuklar

Bağışlanmayı reddetti
Bağışlamadı asla
şerbetliydi cümlesine belaların elbet
Kerem'in ateşinde yanmayan Aslı
Aslı değildi
Kendi klyle yazılırdı her yangının tarihi
şah damarından vuruldu

Korsan gülümsemeler kaldı yüzünde
İsyan sessizliğinde iki dize şiir:
"İlman iklimlerin harcı mıdır
mevsimsiz aşklar
Kendini vuran şafaqlara yağar ancak
Kendini ıslatan yağmurlar"

İdris Köylü

Kül Ve Lir

"Yollara benziyor anılar
Yürüdükçe bitmeyen
Yoruldukça uzayan
Elde değil çaresiz , dalıp dalıp gitmemek
Ram olurduk rüzgarına o aşkın"

Ne tuhaf
Durmadan çoğalırdı yıldızlar
Değdikçe ellerimiz gökyüzüne
Yeşil yağmurlar yağardı
Kırmızı renkli şehirlere
Düş tarlasıydı sokaklar
Hangi duraklar aşk` tı , hangi meydanlar isyan
Ne çok şey anlatırdık birbirimize
Sessiz sedasız.

Öfkelerimiz bile şiirdi
Çıldırırdık şairin bir dizesiyle
Áfrikadaydık kimi zaman
Kimi zaman Asya`da
Kardeş kapısıydı Filistin toprakları
Ah , bir demet menekşe sunamadık
Madrid direnişçilerine
Afişlere asardık vurulan düşlerimizi .

Pusuya yatıp ay aydınlığında
Ezberlerdik çiçek adlarını bir bir
Yeşillenirdi kurşun hareli gözlerimizde
Ölüme bitişikti delikanlı ömrümüz
Yalandı kelebek kanatlarında dolunay
Düşler yalandı
Panzer ve paletti hayat
Niçindi bilmiyorum ölürken gülüşümüz

Böylesine iç içe olmamıştı hiç
Ölümlerle yaşam
Böylesine tutunmamıştı acı
Zamanın ağlarına
Küskün uçsa kırlangıç
Bilirdik ki ölüm var
Mevsimsiz bir gül açsa
Ötelerde bir yerde
Yıldızlar sevişiyor derdik
Gökyüzünün koynunda
Evrenin şövalyesiydik aygarlı gecelerde
Bin yaşında çocuktuk , yirmisine basmadan.

Merhaba

Aşkıni yitiren sokaklar
Merhaba
Derin kederlere sığınan şair
Sedasız yaşandı , salasız ölünecektir.
Mağlup ve mahsundur hayat.

9.7.2000

İdris Köylü

Lirik Bir Gülümseyiş

Kapanmak bilmiyor hiçliğin parantezleri
Uzun cümleler kuruşum bu yüzden, başışla şaşkınlığımı
Günün kıbleye dönüş saatindeyim, sayıklama zamanım
Geçmiş bir yaz gibi uğulduyor kulaklarımda
Mevsimlere çarpıp dönen yüzündeki giz
Zehrin ve hançerin lirik gülümseyişi
Her dönemecinde helak olduğum o uzun yolculuk

Çırlıçıplağım bu kentin ortasında
Ne kaldı tutunacağım antik hüznümden başka
En iyi şairlerim de gitti, en güzel şiirleriyle
Rengini çoktan unuttum tütün kokulu gömleğimin
"Çiçekleri koparmayın, çimlere basmayın" diyorum ya
Sözün gelişi işte
Ülkemdi, göçmenim şimdi
Yeryüzü düşlerimden
Yüzüm gölgeme rehin

Belki ay doğar bu gece, ıssız bir sokakta yürürüm
Bir ıslık kondururum dudaklarıma, bir marş söylerim
Parkalı bir delikanlıya rastlarım, tedirgin bir genç kıza
Kendime rastlarım bir evde, çepeçevre kuşatılmış
Işıkları söndürürüm
Elimi belime atarım belki.

10.05.2004

İdris Köylü

Mektuplardaki Biz

Gün ikindisine seriyorum
Mamak mektuplarını
Sararmış kimileri uçlarından
Kimisi gün gibi, uçarı
Kaç kez okudum bu satırları
Kaç kez okuyacağım daha
Bilmiyorum

Güneşe tutuyorum
Pervasız gülümsüyorlar
Gizlice yazılıp
Zuladan çıkanlar

Postal izleri silinmemiş damgalarından
Sözcüklerde buharlaşıyor apolet kokuları
Manzara :
Merdiven altlarında
Üç cepheden çekilen fotoğraflarımız
Öfkemiz ve sabrımız
Yani
Düşman çatlatan kaygısızlığımız

Kapayarak gözlerimi
Rasgele çekiyorum birini
Başlıyorum okumaya:

Cehenneme sürdük en güzel atlarımızı
En güzel mevsimlerde
Adını koymayı düşünmedik hiç
Tarifine de meraklı değiliz yaşamımızın
İmkânsızı anlatamam
Anlatamam cam bardaktaki
Çayın buharını
Anlatılmaz yıldız kümelerinin
Kahredici maceraları

Cehenneme sürdük en güzel atlarımızı
En güzel mevsimlerde
Kahkahalar koyverdik
Bir nefeslik sigara dumanında
Gönüllüsü olduk askılara gerilmenin
Birbirimizin yerine
Korkmadık
Kederlendik sadece
Arkadaş idamlarında
Ve sığmadı kalplerimiz
Göğüs kafeslerimize

Cehenneme sürdük en güzel atlarımızı
En güzel mevsimlerde
Yaşadık öylece
Büyük adımlar atarak daracık hücrelerde

Düşünmeden ihanetini kent bulvarlarının

Ne daha az korkaktık
Savaş tanrılarından
Ne daha çok kahraman
Denize düşen ay'dan

En çok eşkıya türkülerini sevdik
Soluksuz dinledik Latin ezgilerini
Göz kırptık ay ışığına
Ve ihmal etmedik
Su vermeyi papatyaya

Cehenneme sürdük en güzel atlarımızı
En güzel mevsimlerde
Ve lâkin
Hoşnut olmadık bir türlü
Bir çok şeyden
Çekip koparamadık kalbimizden
Pembesini sarmaşıkların
Soğumadı içimizde meydanların ateşi

Ve hâlâ çocuğuz
Ve hâlâ düşlerimiz büyülü
Yine de
En haytamıza değer görüldü
En bilge insan ödülü

İdris Köylü

Menekşe Ağdı

Mutlanırım
Ürkek yıldızlara dayayıp başımı
Denizci masalı dinlerken akşamları
Kuşları havalandırıp upuzun kirpiklerinden
Yüzlerinde gezinirken gizlice
Utangaç,masum

Azat kabul etmez kölesi aşkın
Ustasıyım soylu yanlışların da
Ölebilirim
İncecik yerinde gecenin
Bir yıldız serüveninde
Ay sulara düşsün yeter ki
Gülüşüne benzeyen

Ansızın büyür yangınım
Yanlış ülkeler ikliminde
Tutup rüzgarların elinden
Küllerini savuran
Korsanlara özgüymüş
İnadına küsmek
Varsın sen de kalsın aklım
Yazgım uzak iklimlere

Aşkın isyanıdır
Çıkardığın yangınlar
Zan altındasın kalbim
Düşler tanık istemez
Mağlubuz

30.1.2001

İdris Köylü

Onikilerin Vedası

"Şili halkı faşist Pinochet'den hesap soruyor"

Basın

Başımızı dizlerine koyar gibi sevgilinin
Bastık ölümüne bir şevdayı bağrımıza
Artık konuşmayacağız
Söylendi söylenecekler
Ve şimdilik kapatıyoruz yaşam defterimizi
Dinlenip dönmek için
arasına halkların.

Ey! evrenin yaratıcısı
Soylu kavganın neferi
Açık tut koynundaki yerimizi
Sakın küllenmesin yüreğindeki kor
Serin bir sabah rüzgârıyla döneceğiz.

Ey! parmak uçlarına basarak ilerleyen gece
Ey! karanlıkların kanlı yarasaları
İnfilak etmek için mundar bedenlerinizde
Dinamit fitili döşeyecek ölümümüz
rüyalarınıza.
Yeniden, yeniden döneceğiz
Kavga denen o sevdanın içine
Taze bir yaradan akan kan sıcaklığında.

Sizi üniformalarınızdan tanıyacağız
utanç damgalarınızdan
Her korku sizin için.
Direndikçe çoğalacak gülüşlerimiz
barikatlarda
Gülüşlerimizden korkacaksınız
Doğan günden yağın yağmurdan
korkacaksınız
Uçan kelebekten kayan yıldızdan
korkacaksınız
Çimen yeşilinden, başak kokusundan
korkacaksınız.

Hiçbir kuş uçmayacak tepenizin üstünden
Hiçbir ağaç gölge etmeyecek size
böcek seslerinden korkacaksınız.
sesimiz acem hançeri
adımız kahredici Amazon oklarıdır
sesimizden, adımızdan korkacaksınız.

Korku sizin içindir
Ve hiç kimse haketmedi bu korkuyu
sizin kadar.

.....

Dudaklarımızdan ayrılan ısıklarımızı
Bedenimizden ayrılan gülüşlerimizi
Dostlarımıza bırakıyoruz
Armağanımız olsun...

(*) Şilili devrimcilere ithaf

İdris Köylü

Öfke Gediği

Şabırla dinledik
Öfkeyle güldük
Anlatılan memleket hikayelerine

Nasıl da yalnızlaştık bulvar kıraathanelerinde
Ve nasıl da çoğaldık varoşlarında kentin
Düşümüzü düşler süslerdi
Geceyi ay ışığı
Ve geceye karışan arkadaş ısıkları

Ve geceyi ağarttı türkülerimiz
Ve geceye direndi umut
Ve gece yaşandı amansız sevdalar
Ve geceyi yırttık makineli tarakalarıyla

Eylül'dü
Gün gibi güzeldi eylül
İçtendi
Kınından sıyrılmış bir bıçak gibi
On ikiydi takvimlerdeki tarih
Yere yapışacaktı sanki
kül rengi bulutlar

O gece
Bir başka ağardı şafak

Son hazırlıklar tamamlandı
Kışların duldasında
Uyumaktaydı ki dev
Dev gibi uykusunda
Buyruklarını verdi tarihin cüceleri
"Roma'yı yakın"
Roma yıkılacaktı
-Çaresiz-
Buyruk Neron'dan

Varsın açmasındı gelincikler
-Ne çıkar-
Çağla dökmesindi badem ağaçları
Güneş buluta girsin, ay görünmesin
-Ne çıkar-
Yaldızlı üniformalara eşlik etsin
Kılıçların parlaklığı
Kurusun göz pınarları çocukların
-Ne çıkar-
Mona Lisa'nın gülümseyişinden rahatsızdı
General suratlı general'ler

Eylül'dü
Gece bir ihanet gibi çökerken kentin üstüne
Nişangahı siperlerimizdi tankların
İnce yılan dilli bir hançer gibi
Mundar bir kahkahaya dönüşürken

Orospu gülücükleri
Nişangahı yüreğimdi
İhanetin
N'olur susmayın
Dilimdeki şarkılar.
Kimse görmesin sizi
Göz yaşlarım
Öfkem, boğazıma düğümlen
Çözülme yumruğum, büyük sabrım
Menekşeler
Bükmeyin boyunlarınızı

Sevgilim
Öfkenle besle umudumu
Otur türkü söyle başucumda
Tut elimden düşmeyeyim
Merhaba ,ey derviş sabrım

Öfkem
Bir yonca tarlasına götür beni
Şavur toprağa
İnadımla sulâ beni
Biçildikçe çoğalayım
Biçildikçe boy vereyim
Dosta düşmana karşı

İdris Köylü

Özleyiş

Ankara'da ikindi sonrası kar yağıyor
Yorgun kuşlar gibi düşerek yerlere
Uşul uşul
Ağır ağır

Ortalık ana baba günü
İnsan seli akıyor caddelerden
Hepsi bir başka şekilde
Bir başka surette her biri
Durup seyretmek istiyorum
Ne çare
Sana benzemiyor hiç biri

İdris Köylü

Portre

Anlamsızdı gökyüzünün lekesiz maviliği
Anlamsızdı yarışı şafağın geceyi
Bir dalın çiçeğe duruşu
Uçuşu bir kırlangıcın
Anlamsızdı

Özlemine çekmedi
Islak başak kokusunun
Hiç düşünmedi
Sirtüstü uzanıp toprağa
Yıldızları saymayı

Sevmezdi zaten
Ağustos gecelerinde
Ağustos böceklerini
İlgilendirmezdi onu
Nehir boylarında büyülü rüzgâr...

...

...

...

Ve hiç şaşmadı hülâsa
Söğüt dallarında serçe kuşlarına
Ne çok yaraşırды oysa
Kör geceye kör yarasa...

İdris Köylü

Sahi Siz Kimdiniz?

Yaşamasına yaşıyorum
Konuşuyorum da konuşmasına
Anlatamıyorum size kendimi
Eski bir lehçesiyim belki hayatın.

Bir ömür tükettim pembe bir şafak için
Ölümü öldürmekti işim
Dinamitledim kentlerin zeminlerini
Bir demet gülüşünüzle
Katil ve kahramandım, soylu ve serseri
Sinmişti üstüme bütün sıfatlarım

“Yaşam güzel” di iki sözümden biri
Bir köpek gibi de sadıktım aşk’a
Yakınmadım hiç
Ödedim bedelini karşı koyuşlarımın
Sustum, sustum, sustum
Eylemin safrasıydı çünkü sözcükler
Varsın anlatmasındı kendini
Önsöz yazmadım hayatıma

Yıldızların parladığı bir anda
Ay’ı saçlarından öptüm ansızın
Çözdüm yüzünüzdeki gizi, evrenin büyük sırrını
Ve bir gonca gibi açıldı şafak

Tam zamanıydı bir ömür bekleyişin
Ellerimle kurdum darağacımı
Çektim ipimi.

Ben İdris Köylü
Sahi, siz kimdiniz?

26.12.1999

İdris Köylü

Sancı

Ömrüm
Kanatsız uçan kırlangıç
Zamansız, sırasız, serseri
Külünde duman eğlenmeyen
dehşetli sancım
Yenilgiler ustası...

İdris Köylü

Serenad

Bir kadını bekliyordun
İssız yolların kıvrımında, yaz sağanaklarıyla
Bir kadını bekliyordun
Sissiz Ağustos sabahlarında

Kıyısız denizlereydi yolculukların
Kırmızı ışıklarda geçerdin hayatı
Hangi zaman kipinde anlatılırdı, bilmezdin
Firari kırlangıçların ömrü
Hangi yöne savrulurdu rüzgârlar
Onmaz aşkların peşinden

Bir kaçaktın, bir militan, bilirdin
Uzun ayrılıklar girecekti araya
İzler bırakırdın dokunuşlarından
Nerde yakalandın, nerde vuruldun
Ay kızılışırdı saçlarının yeşilinde
Yeniden, yeniden okurdun o şiiri
Yağmur kokardı adının geçtiği dizeler

Sırdı aranızda gülüşlerindeki giz
Sırdı, ıssız gök altında sevişmeleriniz
Gelirim derdi de ikinci üstlerinde
Karışır giderdi geceye
Beyaz bir gemi gibi derin sularda

Bir kadını bekliyordun
Akıp gidiyordu zaman, umarsız
Gelecek diyordu göklerin atlıları
Uzatıp başlarını bulutlardan
Mutlaka diyordu kalbin
Düşlerin kadar yalansız
Gelecek diyordu yaz
Çimenlere çiy düşen mevsimlerde

Bütün renklerini bilirdin çiçeklerin
Bütün kokularını
Zambaklar mı ona benzerdi
O mu vermişti zambaklara rengini
Bir kadını bekliyordun, yirmi yıl ötelerden
Sessiz, suskun

Yarıyı geçmişti ömrün
Dalgındın, dağınıktı düşüncelerin
İrkiliverdin
Bir düşten uyanır gibi
Aşkın rengi nedir kahin ?

8.8.2001

İdris Köylü

Sessiz ığlık

Güneş düğümleyin ıkınıma
Üşüdüke ısınırım
Matarama, umut doldurun
Susadıka içerim
Karanfil sürün mavzerime
Gülümseyip koklarım
Adımı insan koyun
Vurun beni dağlara

İdris Köylü

Sır

Aldattınız beni
Güzel bir yanlışa düşürdünüz
Dağıldım aşkların orta yerinde
Rüya dumanı gibi

Endişelenmeyin
Çapraz kuşanıp gülüşlerinizi
Şiyam gülleri takıyorum yakama
Geçitsiz uçurumlarınıza inat

Düşer de kalkamazsam
Çekin ellerinizi,bir damla siyanür lütfen
Ay büyüyor içimde
Burada kalmalıyım

Ey yaşam
Açığa vuruyorum gizimi işte :
" Ben kendimin katiliyim "

26.10.2001

İdris Köylü

Sitem

Selam gönderdim
Aldın mı?
Çimen yeşilinden
Kuş kanadında
Bir ilkyaz ikindisiydi

İdris Köylü

Sözün Başı

Demem o ki
Kıyametten önce vardık biz
Kıyamet günü de buradayız
Asilik bulaşmış kanımıza
Uslanmayız

İdris Köylü

Suda Yansıyan Sevdandır

Gün olmuş
Açmış yalnızlığım
Yangınlar ülkesi gözlerinde
Seni görmüşüm
Sevmisim
Dünyanın en kuytu köşesinde
En mahşeri yerinde
Canıma can katmışsın
En amansız anımda

Seni saklamışım koynumda
Yıldız uçmuş dallarımdan
Gülü mızrak yapmışım
Umudu kalkan
Ve zaptiye takibine uğramış ömrüm
Yarısı kelepçede
Yarısı urgan

Ve şah'a kalkmışım
At sürmüş, kılıç kuşanmışım Arasat'ta
Kaçırılmışım uykularını devlerin
Pusuya yatmış kırk-haramiler
Kesmişler su başlarını
Ferman çıkarmışlar katlime dair
Çıkmamışsın aklımdan

Ben sana koşmuşum
Ölümler ortasından
Şeni görmediğim olmuş
Özlemişim ölümüne
Medet bekler olmuşum
Durgun sulardan

Yüreğimin duldasında gizlemişim
Firari sevdanı
Titremişim üstüne
Kapamışım gözlerimi
Düşüm olmuşsun
Açmışım gözlerimi
Kavgam olmuşsun
Ve doruklarındayken yalnızlığımın
Elimi uzattığım
Dalım olmuşsun

Sonra...
Kopmuş fırtınaların en sessizi.
En sessiz okyanuslarda
En amansız yerimde açmışsın
En onmaz yaraları
Yetmemiş nefesin
Dorukların havasına.
Sönmüş gözlerindeki ışık, kaybolmuş

Haçer yalımı bakışların.
Tükenmeye başlamışsın
Bitmişsin

Mümkün olsaydı eğer
Anlatabilseydim kendime
Anlatabilseydim sensizliğı
Yokluğun kanamazdı gökyüzü maviliğinde
Gelincikler üstüne
Sökerdim yüreğimden seni
Yer yerinden oynasa
Uçuk yıldızlar tadındasın
Unutmak mümkün olsa

İdris Köylü

Suların Yolculuğu

Gün, beyazını yıkarken suların yeşilinde
Dingin sabahları yükler yelelerine
hırçın ve asi bir at
Uçar karaca çevikliğinde
Asıp terkisine mayıs rüzgârlarını
Ay büyür gözlerinde kocaman olur.

Gecenin en laciverdi yerinde
Kâşifler keşfe çıkar gülüşlerindeki gizi
Fatihler talandadır alnının ovalarında
Hüznün tetiği çekilir, esmerleşir rüzgârlar
Bir mevsim yalanıdır, yağmurda unuttuğun gölgen.

Söz hükmünü yitirmiştir
Her şey kurşundur artık
Yenilgi kutsallaşır
Yorulur ateş kuşları
Bir şafak kendini vurur bir dönemeçte
Ve sular yolculuğa çıkar, kendi bilinmezine doğru

İzleri kalacaksa öpüşlerinin
Islak haziran sabahlarında
Bir masal kuşu kendini yakabilir
Küllerini eşeler, buruk gülüşleri çıkar ortaya
yangını kendinedir, yürek kendinin.

Gecenin en laciverdi yerinde
Bir aşk tutunur kanatlarına turnanın
Bir deniz ki...
Kumsalına küsmüştür.

İdris Köylü

Temmuz Sancısı

Güz ağırlığı çöküyor üstüme
Temmuz ortalarında
Kaçıp uzaklaşmak istiyorum bu iklimden
Nedensiz, açıklamasız
Sokaklara caddelere vuruyorum kendimi
Dilimde imkânsızlığın şarkısı
Teselli bulmuyor serseri ruhum

Bir çiçeğe uzanıyorum yüzünün niyetine
Utangaç bakıyorsun
Yağmur damlıyor gülüşlerinden

Dizeler düşüyorum avuçlarıma sana dair
Temmuz akşamlarının kışkandığı
Ay düşüyor bir ucuna
Bir ucu imkânsızlık
Biliyorum, hiçbir zaman yazamayacağım
O en güzel şiirimi: seni
Yazılabilseydi keşke
Yürekte yaşananlar
Ve tedirgin olmasaydı kuşlar
Sana dair mısralardan.

İdris Köylü

Uzağa Çağrı

Dün sabır yüklü bir kervandı
Sessiz-inatçı
Yarın doludizgin bir kısrak olacak zaman
Hesapsız-asi
Nasıl da uçuşuyor yılan eğrisi çizgilerde
Yıldızlar
Hangi yönden esiyor böyle
Akşam akşam
Eski istasyonlarda rüzgârlar

Beni uzaklara çağırıyor
İssiz enginlerde korsan naraları
Düşlerimi sırtıma vurup
Apansız
Kırlangıç yarışı uçuyorum sabahlara
Şafakta
Kanatsız
Ve nehirlerin kırılan dalgalarında
Sular değil köpüren
Kırık
Dökük
Sevdamız

İdris Köylü

Uzak Bir Gülüşe Sonat

Kendilerinden sayılırdım, aşınaydı ruhlarımız
Sadece adım "gaje"ydi-her ne demekse-
Biz çingene derdik
"Roman" olarak geçirdi edebi metinlerde adları
Köstekli saat kuşanır bıyık burardı erkekleri
Birin Hintli bilgeydiler, uysal ve tevekkel
En çok aşk ve ölüm öyküleri anlatırlardı / akşamları
Ateş başlarında
Gizlice ağlardı kimisi de/ ayıp olduğunu bilerek ağlamanın
Bıçak kullanmada Ustalıkları
Horozların ve köpeklerin kutsallıklarına ilişkin inançları
Sayılmazsa şayet
Bunlardan ibaretti cümle meziyetleri

Gülerken otuz iki dişle gülerdi kadınlar
En tiz sesleriyle
En çok da anlatanın güldüğü
Müstehcen papağan fıkralarına

O da gülerdi, güldüğünden utanarak
Kırpiklerini yere indirir, elleriyle kapardı yüzünü
Gizlemek için utangaç gülüşlerini
Çiçekli basmadan entarisini sıkıştırarak bacaklarıyla
Geriye atardı yıldızsız geceler gibi karanlık saçlarını
Bir yay gibi gerilirdi göğsü, aşk tanrıçasına inat
Saf bir çingene olurdu o an.

İnce usul bir sesle
Kondurarak dudaklarına o masalsı gülüşlerini
Ve duyulacağından korkarak söyleyeceklerinin
Şehla gözlerini kısarak " gaje" derken
Menekşe rengi sesiyle
Gamzeleri çiçeklenir
O kadar uzaklaşırdı o an, çingene olmaktan

Ağustos
Babamın "düşersen kalkamazsın" dediği ay
Yaşamın, aşkın ve ölümün adı
Yani Karacaoğlan'ın Elif'i
Yıldızını arayan gökyüzünde
Uzayıp giden sarmaşık
Bilmem kaç yıl sonra rüzgârına sürüklendiğim
Sağır ve dilsiz tevekkel

Ne çok benzetiyorum kendimi heykellere
Çağdaş ve arkaik
Hepsi benim
Aynı ufka bakıyorum nedense
Aynı yüzü görüyorum durmadan
Sağır oluyorum güzelim İstanbul sabahlarında vapur seslerine
Kendi sesime sağır oluyorum
Kulaklarımda yalnız onun sesi

Bütün sözcükleri unutuyorum
Dilimde günaydın kalıyor sadece/ ona söylediğim
Beynimi bir yerlerde unutuyorum, meçhul bir adreste
Damarlarımda onun sesi dolaşıyor
Yaşamın, ölümün ve aşkın sesi
Düşersen kalkamazsın diyor babam
Geceye uzatıyorum başımı
Uyanmak istemediğim bir düşteyim biliyorum
Acı bir poyraz esiyor ansızın
Günaydın diyorum, günaydın
Alıp götürsün istiyorum rüzgârlar sesimi.

22.08.2005

İdris Köylü

Ütopya

...
Ve sen
Tanrıca kutsanmış
Zırhın içinde
Öylesine çok özlemindesin ki
Boynuna geçecek kemendin
İngiliz usulü bir zindanda

Yani
Zühre aynı Zühre
Tahir aynı Tahir
En gümrah ormanlarında bile ömrümüzün
Aynı çöl, aynı bedevi...

İdris Köylü

Vals

Her şey dünde kaldı.
Koparılmış bir gül gibi önüme düşüyor başım.
Birer birer soluyor içimizde, yaşamaya değer ne varsa.
Kanatlarında sabah esintileri taşıyan kuşlar.
Gözlerimizde leylaki gülümseyişi güneşin.
Fotoğraflarda anamın perçemli yüzünün ışıltıları.
Mavi buz parçasından yansıyan çocukluğum.
Kıyılarına ulaşamadım diye hayıflandığım nehirler,
her şey...

Sen de gittin.

Gökyüzünde asılı bir yıldızdan ibaretim.
Bir tek sular kaldı
aynasında suretimi yadsıyan,
bir de düşlerim...

Gecelerimin silahsız eşkıyaları.
Gülüşlerimde hançerini bileyen cellât.
Alıp divanına götürüyorlar kalbimi her gece.
Karanlık rüzgârlar esiyor saçlarından
üşüyorum.
Çağlayanlar gibi dökülüyor dilinden sözcükler
soğuk, siyah.
Ölüsün diyorsun, bende dipnotsun sadece.
İflah olmaz serüvenci, onmaz bir kaçaksın.
Beklemelerin umutsuz, yolların geceye gömülü.
İstasyonlara ay düşürmek neyine...

Adanmış yaşamın doruklarında,
yaz esintileriyle oynaşan narin çiçek
Söylemeyen dilim ol, suskunluğumu boz.
Rüzgârların ısıklık çalmayanını sevmedim,
alıp götürmeyenini.

Ateşi söndür...
Küllerimden güvercinler yükselsin.
Yaşlılar, "ışığı maviydi" desinler bu ömrün.
Sabah sisi gibi,
duru ve yoğun.

26.10.2004

İdris Köylü

Yağmur Habercileri

Batan güneşin ardından koşarlar
Karanlık ölüm demektir
Atlayıp şeytanın atına
Tiranların gece yasalarını
Tağyir, tebdil ve ilga'ya
Cebren teşebbüs ederler

Toprak kovuklarından doğarlar
Henüz keşfedilmemiştir ülkeleri
Asi rüzgâridirler
Aşkın ve ateşin
Keşik damarlarında tutuşturup yangınları
Yağmur duasına çıkarlar
Ve ay büyürken amentü okurlar
Bilinmeyen rüzgârların peşinden

Yaz yağmurları çabukluğunda
Ve bir rüzgâr çevikliğinde
Kuyruklu yıldız gibi akarlar
evrenin ortasına
Sulayıp atlarını Fırat'ta
Işıktan kanat takarlar
Uçarlar Dicle üzerinden
Söylenceler ülkesine

Ortadoğu'da aşiretler
Afrika'da kabile
Madencidirler Zonguldak'ta
İspanya'da gerilla

Yani
Zapt edilen ülkelerde
Zapt edilmeyen yürektirler.

İdris Köylü

Yalnız Suskunluk Vardı

Bir tek yüzünü bıraktın bana
Bir adresin de yoktu
Şehir, cadde vs.

İlk gün alacakaranlığında görüldün bir
Bir de yıldız titreşimlerinde
Dar akşam üstü

Yüzünü gizdim
En asi tonuna mavinin
Senden habersiz
Adını gülümsedim
En dayanılmaz akşamlarında mayısın
Çocuksu-hilesiz
Ve bir kent sürüklendi eski rüzgarlarda
Ilık esişlerinde sabahın
Can havliyle
Çaresiz

Bir kuş çırpındı yüreğimde
Gölgeler üstüme yürüdü
Nehir akıntılarına bıraktım seni
Mavi sisler içinde
Yüzünü yüzünde yitirdim.

Bir tek adın kaldı bende
Bir adresin de yoktu
Şehir, cadde vs.

Dokunmak isteyen kim yüzüne
Kim bozmak ister büyüsünü
Issız gecelerde dolunayın
Yanlış ufuklardan mı doğar güneş hep
Ve ben hep
Yanlış yolculukların yolcusu mu olurum?

Yüzünü yitirdim
Bir tek adın kaldı bende
Bir adresin de yoktu
Şehir, cadde vs.

İdris Köylü

Yankı

Yıldızlı geceleri giyinirdin
Ateş kuşlarına emanetti gökyüzün
Sesin yüzünde incelirdi
Güneş ellerinde
Her yanın insandı, her yanın aşk

Derin uçurumlarda açardın, soylu
Yabandın kentlere, aşk acemisi
Sert eserdi vadinde rüzgârlar
Üşürdün sabah serinliğinde
Ağlamak geçerdi içinden, ağlayamazdın
İç çekişler minnetin diğer adıydı
Bir kurşundu nihayet her aşkın payı

Bir yanlış mevsimdi yaşam
Serüvenler yakışırdı sana
İssiz istasyonlardan kalkardı trenler
Ve ayrılıklara çıkardı bütün yolculukların
Yalnızdın kendi yücelerinde
İp ve gölgeydi hayat

Zamansız yolculukların serüvencisi
Söylencelerini taşırdı rüzgârlar
-Sularına sürgün hükmü kurulan-
Evrende yankılanırdı sesin
Şarkılar söyledin de bütün dillerde
Lal olurdun kederin tarifinde
Kutsal günahlarına adanmış ömür
Şeytanın soylu ruhu

Suların karanlıklara gömüldü
Kuzey yıldızın da yok artık
Yine avcılarının menzilindesin
Ve bir kuş uçumunda değil
Bir kurşun atımındasın.

İdris Köylü

Yaşanan

" Yaşamı bir yara gibi karşıladım
Ve intiharın yarayı iyileştirmesini yasakladım"
Laute'mont

Usul usul ne konuşuyorsun öyle
Eğip omzuma başını
Yirmi yıl ötelerden
Tedirgin, ürkek

...anlatacak anıların olmalı

Sardunya sabahlarına vurup kendini
Bir dal hayal çiçeği ilıstırıp ağzına
Soluksuz koşardın
En uzun maratonunu evrenin

Yetmezdi yeryüzünün menzili
Sınırsız ovalarında gezinirdin gökyüzünün
Tek tek gülümseyip yıldızlara
Şimşek yalımı inerdin yeryüzüne
Tutunup damllarına yağmurların
Esinti başlardı gelişinle
Ve erken uyanırdı çiçekler

...anlatacak anıların olmalı

Uzayıp giderdi kahkahaların
Yanıbaşında gezinirken ölüm
Kaç kez öptün beni, hatırlasana
Çatışmaların orta yerinde

Nasıl da alaycıydın
Hep o iki dizeyi okurdun baskınlarda
"Bedeni teslim alındı
Bakışları yasa dışı"

Puşt işiydi bütün pusular
Tetik düşer şiir susardı
Ay buluta girer hüzünlenirden

...anlatacak anıların olmalı

Bizim hikâyemizi anlatıyormuş bizimkiler
Uzak nehir deltalarında
Gitme vaktidir, sular beklemez.

10.11.1999

İdris Köylü

Yazgı

Gökbiliminden hiç anlamadığım halde
Yıldızları seyrediyorum durmaksızın
Acemi ve tutkulu bir kumarbazıyım hayatın
Açık oynuyorum kartlarımı
Ve rest çekiyorum
Niçin hep yenilen benim?

Kırmızıya boyamak istiyorum
bir palyaçonun burnunu
Dargınlıklarımı kırmızıya boyamak istiyorum
-ki aykırı düşsün ayrılıklar-
Sokakları kırmızıya boyamak istiyorum
Niçin tuvalimdeki renkler uçuk?

Katlanabilirim yaşamın bütün mihnetine
Yeter ki ıslansın bedenim sırlıklam
Ansızın bastıran sağanaklarda
Karışmasın rüzgârın armonisine
Bırakıp gidemeyenlerin yazgısı

Niçin yüzümün bir yanındaki yaradır
Derin suların gölgesi
Niçin dağılmıyor gözlerindeki sis
Açık deniz rüzgârlarında?

Çekip gitmek mi
Payıma düşen.

İdris Köylü

Yedinci Mevsim

Kanatlarında kurşun asılı
Al-benekli kırlangıç
Karanfil yaprağısın
Bahar yeline düştün

Uykusuz geceler, bıçak sırtında
Toprak kokusu yoldaşın oldu
Nice fırtınalarda gülümsedin de
Savruldun sehere düştün

Kestin kanatlarınla okyanusları da
Sıkıştın kaldın durgun sularda
Yaban kırlangıcısın
Gönül seline düştün

İdris Köylü

Yorumsuz

Eşikte bırakıp korkularını
Aşklarını yangınlara verdiler
Hayata ve sulara merhaba deyip
çekip gittiler.

İdris Köylü

Yürüyüş

İssız patikalarda yürümeyi seviyorsun
Kurumuş başak saptarı kopararak
Çiçek yaprakları topluyorsun tek tek
Rüzgârın sesini dinliyorsun hışırdayan yapraklarda
Yeşil denizlerine yolcusun buğday tarlalarının
Yıllar önceye
İlkyaz gecelerinin firar sıcaklığına

Aman vermiyor soğuk
Bir gülüş yerleştiriyor dudaklarına militan ruhun
Mutlusun öylesine
Yarıp çıkmışsın kuşatmayı, yollar kesilmiş
Peşinde gölgesiz gölgeler
Yıldızlar yağıyor üzerine, ışık çemberindesin
Ateşin göğsüne uçuyor göklerin atlıları
Yakalanırsan bir ihtimal

İyi yolculuklar diliyorsun yalnız yolcuya
Gökkuşağı renklerine özlemin
Sis içinde oysa bıraktığın kentler
Gül kokmuyor sabahları sokaklar
Meydanlar direniş demektir, caddeler yürüyüş
Dövüşüklerinin safında şimdi, çirkinleşmiş
Öfkesi sağanak gibi patlayan kız
Yılışık bir yosma bu kentin akşamları
Orda kal yolcu, yeraltlarında
İzini sürme ısıkların
Uykularını böler karabasanlar

İssız patikalarda yürümeyi seviyorsun
Kendine yolculukları
Kalbin sıkışıyor, hüznüne sığınyorsun
Gözyaşlarını saklıyorsun, utangaçsın yine
Yolculuk var diyor kâhinler, yıldıznamende.

02.09.2002

İdris Köylü